

Ἰπεγράφη καὶ ἐσφραγίσθη Νικόλαος, ὁ ἐλάχιστος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, βασιλικὸς κληρικὸς καὶ πατριαρχικὸς νοτάριος, τὰ παρόντα ἴσα μετὰ τῶν πρωτοτύπων ἀντιβαλῶν προστάξει δεσπορικῇ καὶ κατὰ πάντα ἴσα εὐρῶν ὑπέγραφα.

Λέων, ὁ ἐλάχιστος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, βασιλικὸς κληρικὸς καὶ πατριαρχικὸς νοτάριος, ὁ τοῦ Μιτυλήνης, τὰ παρόντα ἴσα μετὰ τῶν πρωτοτύπων ἀντιβαλῶν ὑπέγραφα κατὰ πρόσταξιν δεσπορικῇ.

Μιχαήλ, εὐτελής διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Χοῦμνος, τὰ παρόντα ὑπέγραφα ἀντιβαλῶν τοῖς ἐναποκειμένοις τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χαρτοφυλακίου σεκρέτῳ καὶ εὐρῶν ἴσάζοντα ὑπέγραφα †.

XI. 6683—1175, mense februario, ind. VIII.

Ioannes Chrysanthus nomine et vice Andronici Cantacuzeni, ducis et exactoris thematis Mylassae et Melanudii, confirmat monasterio exemptionem a tributis publicis.

Ἀποκατάστασις περιεκτικῇ κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Καντακουζηνοῦ.

Γραφὴ ἐνεχειρίσθη μου τοῦ ἀγίου μου αὐθέντου, τοῦ πανσεβαστου σεβαστοῦ δουκὸς καὶ ἀπογραφέως τοῦ θέματος Μολδάσσης καὶ Μελανουδίου, κοροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὧδε λέξωον ἔχουσα· ὑπερεντιμώτατε λογαριαστὰ ἡμῶν, Ἰωάννη Χρῦσανθε, τὰ προσόντα τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τιμωμένη καὶ διακειμένη ἐν τῇ κοροφῇ τοῦ θείου ὄρους τοῦ Λάτρου δικαιώματα τὰ καὶ προκομισθῆναι μοι ὀφειλόντα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου ταύτης, τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Παύλου, ἐπελθε ἐπιστατικώτερον, καὶ εἰ εὐρήσεις ταύτην δικαιουμένην ἀπὸ τῶν τοιοῦτων δικαιωμάτων εἰς τοὺς νεμομένους παρ' αὐτῆς πάντας παροίκους, ἕασον πάλιν αὐτὴν νέμεσθαι τούτους, καθὼς καὶ τὸ πρότερον· εἰ δ' οὐν, προσκῶρυσον τούτους τῷ δημοσίῳ, ἕασας μόνους τοὺς ἔκπαλοι παρ' αὐτῆς κατεχομένους παροίκους νέμεσθαι ταύτην πρὸς μακρὰν παρη-

γορίαν τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀσκουμένων γερόντων. μηνί Ια-
νοῦ αρίφ Ινδ. η'. Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου
ἡμῶν ἀφθέντου καὶ βασιλέως, Ἀνδρόνικος ὁ Καν-
τακουζηνός.

Ὅτι γοὺν προεκροιάθησαν ἡμῖν παρὰ τοῦ διαληφθέντος τιμιω-
τάτου καθηγουμένου μοναχοῦ, κυροῦ Παύλου, τὰ προσόντα τῇ κατ'
αὐτὸν μονῇ δικαιώματα, καὶ ἐπεὶ διεγνωμῶν ἀπὸ τούτων, μὴ δια-
φέρειν τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ τοῦσδε μέχρι τοῦ νῦν ἐνέμετο ἅπαν-
τας παροίκους, ἀπεντεθῆεν οὐκ ὀλίγους τῶν τῷ δημοσίῳ προσεκυρώ-
σαμεν, καταγραφάμενοι τούτους ἐν τοῖς δημοσιακοῖς πρακτικοῖς,
μόνα τὰ προσόντα αὐτῇ προδοτεία τε καὶ λοιπὰ ἀκίνητα καὶ
τοῦσδε εἰς ἑκάστην εἶχε παροίκους ἐάσαντες ἔχειν αὐτὴν ὡς ἀκριβῶς
καὶ ἀναντιρρήτως διαγνόντες αὐτὴν δικαιοδοτεῖν ἐπὶ τε τοῖς δηλω-
θησομένοις παροίκοις, τοῖς προαστείοις καὶ λοιποῖς ἀκινήτοις, & εἰσι
ταῦτα εἶτα ἐξῆς τὰ μετόχια καὶ μετὰ ταῦτα καθέξει τοῖνον
ἢ τοιαύτη μονῇ σὺν παντὶ τῷ μέρει αὐτῆς τοῦσδε βῆθέντας παροίκους
τὰ ἀκίνητα, πρὸς δὲ καὶ τὰς στάσεις ἀνωτέρω παντὸς δημοσιακοῦ
βάρους καὶ τέλους μὴ κατὰ τι ἐπιηραζομένη τὸ σύνολον ἢ ἐνοχλου-
μένη παρὰ τινος, ἀλλ' οὐδὲ ἐννομίου δόσει ἢ κεφαλαιογράφου ἢ ἐτέ-
ρου τινὸς κεφαλαίου ὑποπεσεῖται αὐτῇ τε ἢ οἱ παροικοὶ αὐτῆς, μόνα
δὲ ἐσεῖτε καταβαλλομένη πρὸς τὸ δημοσίον χάριν δημοσίου κανόνος
καὶ ὑπὲρ πάντων καὶ διὰ πάντων ὑπέρπορα τὰ κατὰ χώραν ἀπαιτού-
μενα δόο, τὰ καὶ ἐν τῷ παρ' ἡμῶν ἐκτεθέντι πρακτικῷ ἐγκείμενα.
χάριν δὲ τῶν ἀνατεθεισῶν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τεσσάρων ἐξελλημένων
στάσεων ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Λαρόμου ὀφείλει διδόναι ἐτησίως πρὸς τὸν
δημόσιον νόμισμα ἔν. ἐπὶ τούτου γὰρ καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα συνή-
θως πιστωθὲν ἐπεδόθη αὐτῇ. μηνί φεβρουαρίῳ, Ινδ. η',
ἔτους ςχπγϚ.

† Ἡ ὑπογραφή· Ὁ δοῦλος τοῦ ἁγίου μου ἀφθέν-
του τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ δουκὸς καὶ ἀνα-
γραφέως Μυλάσσης καὶ Μελαγουδίου, Ἀνδρόνικος
τοῦ Καντακουζηνοῦ, Ἰωάννης ὁ Χρῦσανθος †. ἔχει
καὶ ἀπῳρημένην μολιβδίνην βολλαν ἔχουσαν ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει
τῆν ὑπεραγίαν θεοτόκον βρέφος κρατοῦσαν, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ Ἰωάν-
νης Χρῦσανθος.

XII. 6697—1189, mense augusto, ind. VII.

Basilius Vatates, exactor vestigalium thematis Mylasae Melanudii, confirmat monasterio possessionem bonorum et exemptionem a tributis.

Ἐτέρα διάγνωσις ἀναγραφικῆ Βασιλείου τοῦ Βατάτζη.

† Θεῖα καὶ προσκυνητῆ κελεύσει ἐνεργούντων ἡμῶν τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θάματος Μυλάσσης καὶ Μελανουδίου καὶ τῶν περὶ τὸ τοιοῦτον στρατιωτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἀκινήτων κτίσεων, πρὸς δὲ καὶ τὴν δουρικτὴν ἀρχὴν διέποντες μετὰ τῶν ἄλλων ἐπεφωνησάμεθα καὶ τὸ μέρος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου διακειμένης διακομίσαι εἴ τι ἔχει δικαίωμα πρὸς ἡμᾶς, ἐφ' οἷς κέκτηται ὀλιγοστοῖς παροίκους καὶ ἀκινήτοις κτήμασι, καὶ δὲ προεκόμισεν ἡμῖν ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος ταύτης, κδρ Παβλος, καὶ οἱ ὅπ' αὐτὸν μοναχοὶ τὰ συντείνοντα τῇ κατ' αὐτοὺς ἁγία μονῇ χαρτῶα δικαιώματα, χρυσόβουλλά τε καὶ διαγνώσεις τῶν πρὸ ἡμῶν ἀναγραφέντων προσκυροῦντα τῇ τοιαύτῃ ἁγία μονῇ προάστεια καὶ μισθίους, οὓς ἔκπαλαι πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν ἐκέκτηντο, καὶ ἐξ αὐτῶν πάντων διέγνωμεν καὶ ἡμεῖς δικαιοῦσθαι ἀναντιρρήτως αὐτὴν ἐπ' αὐτοῖς, διὸ καὶ εἶδασαμεν τὰ τοιαῦτα προάστεια καὶ μετόχια σὺν τοῖς ὀλιγοστοῖς παροίκους καὶ μισθίοις παρ' αὐτῆς κατέχεσθαι καὶ δεσπόζεσθαι φυχικῆς ἔνεκεν σωτηρίας τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ αὐτοκράτορος. ἔχουσι δὲ οὕτως. εἶτα ὁ κατάλογος τῶν προαστείων καὶ μετὰ ταῦτα· καθέξει τοίνυν ἡ τοιαύτη σεβασμία καὶ ἁγία μονῇ σὺν παντὶ τῷ μέρει αὐτῆς τοὺς ῥηθέντας παροίκους, τὰ ἀναγεγραμμένα ἀκίνητα καὶ τὰς στάσεις ἀνωτέρω παντὸς δημοσιακοῦ ζητήματος, μὴ κατὰ τι ἐπηρεαζομένη τὸ σύνολον ἢ ἐνοχλομένη παρὰ τινός, ἀλλ' οὐδὲ ἐννομίου ἢ κεφαλαιογράφου ἢ ἑτέρου τινός κεφαλαίου δώσει ὑποπεσῆται αὐτῇ τε καὶ οἱ παρῶικοι αὐτῆς, μόνα δὲ ἐσεῖται καταβαλλομένη πρὸς τὸν δημόσιον χάριν δημοσιακοῦ κανόνος ὑπὲρ πάντων καὶ διὰ πάντων νομίματα τρικέφαλα κατὰ χώραν ἀπαιτούμενα δύο τὰ καὶ ἐν τῷ παρ' ἡμῶν ἐκτεθέντι πρακτικῷ ἐγκείμενα, χωρὶς δὲ τῶν προανατεθεισῶν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τριῶν ἐξειλημμένων ττάσεων ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ Λαρόμου ὑφείλει διδόναι ἐτησίως πρὸς τὸν

δημόσιον ὑπέρπυρον ἔν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῇ
σονήθει βούλλῃ καὶ ὑπογραφῇ ἡμῶν πιστωσάμενοι τῷ μέρει τῆς δια-
ληφθείσης μονῆς δεδώκαμεν εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ ἁβγούστῳ,
ἰνδ. ζ', ἔτους ςχλζ' τ'.

† Ἡ ὑπογραφὴ Ὁ δοῦλος καὶ γαμβρὸς τοῦ κρα-
ταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως,
δοῦξ καὶ ἀναγραφεὸς τοῦ θέματος Μυλάσσης καὶ
Μελανουδίου Βασιλείος σεβαστοῦ ὁ Βατάτζης †.
Εἶχε δὲ καὶ ἀπρωρημένην βούλλαν μετὰ ἡερανέου σχοινίου, ἐν μὲν
τῷ ἐνὶ μέρει τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον Ἰσταμένην, τεταμμένας τὰς χεῖ-
ρας ἔχουσαν, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὰ γράμματα ταῦτα· ταῖς τοῦ σεβαστοῦ
Βατάτζη Βασιλείου γραφαῖς τὸ κύρος, παντάνασσα, σὺ δίδου.

XIII. Sine anno, mense augusto, ind. XIII.

*Imperator Isaacius Angelus confirmat monasterio ad instantiam monachorum
possessionem praediorum Messingumitil et Cypparisiti.*

I. Ὑπομνηστικὸν τῶν μοναχῶν ἐπὶ τῆς βασι-
λείας Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου.

† Τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι καὶ πανευτελεῖς εὐχέται τῆς
κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας σου δεόμεθα, δέσποτα ἡμῶν ἄγιε, οἱ
ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου σεβασμίας μονῆς ἐσμέν οἱ δοῦλοι
σου. ἡ καθ' ἡμᾶς αὕτη δουλική σου μονὴ ἐξ ἀμνημονεύτων τῶν χρό-
νων κατεῖχε καὶ ἐνέμετο προάστειον ἐλαϊκὸν ὑπὸ τὸ θέμα τυγχάνον
μὲν Μυλάσσης καὶ Μελανουδίου, κατεπανίκιον δὲ Λαρόμου διακεί-
μενον καὶ ἐκονομαζόμενον Μεσσιγγούμιον, ὡς διαφέρων ταύτῃ ἀπὸ
διαφόρων δικαιωμάτων, καὶ ἐτέλει ὑπὲρ τούτου πρὸς τὸν δημόσιον
ὑπέρπυρα τρικέφαλα λς', ἀπὸ δὲ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ δουκὸς κοροῦ
Ἀνδρονίκου ἐξ ὄρισμοῦ γενομένης τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει αἰοιδίμου
βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ καὶ περιποθήτου θεοῦ τῆς
βασιλείας σου ἐξεκόπησαν τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς
μονῆς. πρὸ χρόνων δὲ ἐξελάβετο τὸ τοιοῦτον προάστειον ὁ ἀποιχόμε-
νος πριμμικῆριος ὁ Καραντηνὸς Ἰωάννης, ὁ τὴν οἰκίαν ἔχων ἐν τῇ
Μυλάσῃ, ἀπὸ τοῦ προηγουμενεύοντος τῆς καθ' ἡμᾶς μονῆς δι' ἐγ-
γράφου πεπιστωμένου αὐτοῦ, συμφωνήσας εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς

χρόνους τὴν χρῆσιν τούτου καὶ νομὴν ἔχειν, τελεῖν δὲ πρὸς τὴν μονὴν
 αὐτός τε καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἐτησίως ἐλαίου μέτρα κδ', καθὼς καὶ
 τὰ περὶ τούτου πλατύτερον διαλαμβάνει τὸ ἐκκλητορικὸν αὐτοῦ ἔγ-
 γραφον. ἢ μὴν ἀπολύειν ἀπεντεῦθεν αὐτό. δέδωκε γοῦν πρὸς τὴν
 μονὴν κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον ἐλαίου μέτρα τέσσαρα καὶ μόνα, ἔκ-
 τοτε δὲ ἰδιοποιήσατο δυναστεία καὶ βία χρησάμενος. ἀλλὰ καὶ μετὰ
 θάνατον αὐτοῦ κατείχε καὶ ἐνέμετο τὸ μέρος τούτου τὸ ῥηθὲν προά-
 στειον, μὴ τὸ οἰανοῦν παρέχον πρὸς τὴν μονὴν, μέχρις οὐδ' ὁ περιπό-
 θητος ἐξάδελφος τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου κύρ Μιχαὴλ
 ὁ Δούκας τὴν δουκικὴν ἀρχὴν τοῦ θέματος Μολδάσσης καὶ Μελανου-
 δίου ἤρξατο διενεργεῖν· ὅπηνίκα γὰρ οὗτος τὸ τοιοῦτον θέμα κατέ-
 λαβεν, ἐνεφανίσασμεν πρὸς αὐτὸν τὰ προσόντα τῇ καθ' ἡμᾶς μονῇ
 δικαιώματα, καὶ διέγνω οὗτος ἀπὸ τῆς τούτων περιλήψεως, διαφέρειν
 τὸ ῥηθὲν προάστειον τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ὅθεν καὶ ἀποκατέστησεν ἡμᾶς
 ἐν αὐτῷ τὸ δὲ μέρος τοῦ ἀναγεγραμμένου πριμμικηρίου τοῦ Καραν-
 τηνοῦ οὐδὲ οὕτω παύεται ὀχλήσεις ἡμῖν προξενεῖν, πειράται δὲ καὶ
 πάλιν ἐν κατοχῇ τοῦ τοιοῦτου προαστείου γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἕτερα
 τινα πρόσωπα καὶ βιοναστήρια καὶ ἐκκλησίαι παρεπάσαντο τόπια
 τινα διαφέροντα τῇ καθ' ἡμᾶς δουκικῇ σου μονῇ ἀπὸ ἀναντιρρήτων
 δικαιωμάτων, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνεγράψαντο αὐτὰ τοῖς στίχοις
 αὐτῶν καὶ οὗτοι μὲν τὴν ἐντεῦθεν εἴσοδον ἀποφέρονται, ἡμεῖς δὲ
 ταύτης στερισκόμεθα. παρακαλοῦμεν οὖν τὴν ἀγίαν βασιλείαν σου
 ὑπὲρ αὐτῶν τὸν ἀέρα τὸ δίκαιον πνεύσαν, γενέσθαι ἡμῖν θεῖαν καὶ
 προσκονητὴν ταύτης ἀντιγραφὴν διοριζομένην τῷ ἐνεργοῦντι τὸ θέμα
 Μολδάσσης καὶ Μελανουδίου, μὴ παραχωρεῖν τῷ μέρει τοῦ διαληφθέν-
 τος πριμμικηρίου παρενοχλεῖν ἡμῖν χάριν τοῦ εἰρημένου προαστείου,
 ἀλλὰ συνεργεῖν ἡμῖν, ὥστε κατέχειν τοῦτο ἀκωλύτως καὶ ἀνενοχλήτως
 κατὰ τὴν διάγνωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀναγεγραμμένου ἐξαδέλ-
 φου τῆς βασιλείας σου, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὰ προσόντα τῇ καθ' ἡμᾶς
 μονῇ δικαιώματα, καὶ εἰ εὐρήσει τινὰ τόπια ἐν τούτοις μὴ περιεχό-
 μενα, παρὰ τινῶν δὲ καθαρπαγέντα, ἀποκαταστήσαι ταῦτα μετὰ
 τῶν ἐν μέσῳ εἰσόδων πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς μονὴν σὺν τῷ προαστείῳ
 τῷ ἐπονομαζομένῳ τῷ Κυρπαρίσιον καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ καὶ οὕτω καθ-
 αρπαγέντα ἀπὸ τῆς ἡμῶν μονῆς παρὰ τοῦ μέρους τῆς ἐπισκοπῆς
 Ἀμαζόνος, ὅπως ἔχοντες ἐκ τούτων τινὰ συνεισφοράν [χρῶμεθα

αὐτῶ] ὑπὲρ φωταναφίας τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας καὶ εἰς ἡμετέραν διοίκησιν. ὑπερευχόμεθα τοῦ ἐνθέου κράτους τῆς βασιλείας σου, ἧς ὡς δοῦλοι ἀνάξιοι τολμήσαντες ἐδεήθημεν †.

II. Ἀπολογία πρὸς ταῦτα τοῦ βασιλέως ἡ λεγομένη λύσις.

† Εἶπερ, ὡς ὑπεμνήσατο ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τῆς βασιλείας μου, κὸρ Μιχαὴλ ὁ Δούκας, ὁπηνίκα διέπων ἦν τὴν ἀρχὴν τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου, ἀπὸ τῆς περιλήψεως τῶν προσόντων τῆ καθ' ὑμᾶς μονῆ ἀναντιρρήτων δικαιωμάτων διέγνω διαφέρειν ταύτῃ τὸ ἐν τῇ ὑπομνήσει ὑμῶν δηλούμενον προάστειον, τὸ ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ μέρους τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς τῷ πριμμικηρίῳ ἐκείνῳ Ἰωάννῃ τῷ Καραντηνῷ, καὶ ἀποκατέστησεν ὑμᾶς ἐπ' αὐτὸ, οἱ κατὰ καιροὺς δουκᾶδες τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου τῇ πρὸς αὐτοὺς ἐμφανείᾳ τῆς παρουσίας λύσεως τῆς βασιλείας μου ἵνα ἀναχαιτίζωσι τὸ μέρος τοῦ τοιοῦτου Καραντηνοῦ μὴ παρενοχλεῖν ὑμῖν κατὰ τι χάριν τοῦ τοιοῦτου προαστείου, συνεργῶσι δὲ ὑμῖν εἰς τὸ κατέχειν τοῦτο ἀκωλύτως καὶ ἀνενοχλήτως, ἐπέλθῃ δὲ ὁ ὕδν ἐνεργῶν ἐν τῷ ῥηθέντι θέματι καὶ τὰ προσόντα τῆ καθ' ὑμᾶς μονῆ δικαιώματα, καὶ εἰ εὐρήσει τινα τῶν ἐν ταῦτοις ἐμπεριεχομένων τοπίων καθαρπαγέντα παρὰ τινων ἀνευλόγως, καὶ παρ' αὐτοῦ δὲ τοῦ μέρους τῆς ἐπισκοπῆς Ἀμάζονος τὸ ἐν τῇ ὑπομνήσει ὑμῶν δηλούμενον προάστειον, ἀποκαταστήσει ταῦτα ὑμῖν μετὰ τῶν ἐν μέσῳ καρπῶν, κἄν τινες ἴσως ἔφθασαν καταγράψασθαι ταῦτα τοῖς στίχοις αὐτῶν ἐν καιρῷ ἀναγραφῆς· εἶπερ δὲ, ὡς ἀνηνέγκατε, οὐδὲ ὑπὲρ τῶν προσόντων τῆ μονῆ ζῶων ἀπητεῖτο ἐννόμιον παρὰ τῶν προενεργησάντων ἐν τῷ ῥηθέντι θέματι, οὕτε εἰσέτι ἀπαιτηθήσεται παρὰ τῶν ἐνεργούντων †.

† Εἶχε δὲ ὑπογραφὴν τὸ μνητὶ ἀγούσα τῷ ἰνδ. ιγ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

XIV. Sine anno.

*Dux thematis Mylissae et Melanudii, Michael Ducas, iubente imperatore
Isaacio Angelo, confirmat monasterio possessionem praedii Messingumi.*

† Διαγινώστικόν σημείωμα κυροῦ Μιχαήλ τοῦ
Δούκα ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου †.

† Εἶδον ἄνδρα ἐπαϊρόμενον καὶ ὑπερυψούμενον ὡς καὶ αὐτὰς
τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, ἐζητήθη
παρὰ τῶν τῆ αὐτοῦ βία καὶ ἀρπακτικῇ χειρὶ τῶν οικειῶν ἐκδιω-
χθέντων, καὶ οὐκ εὐρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. ποῦ νῦν ἐστὶν ὁ τῆ ἀπλήστῃ
ἀκορυσία καὶ τὰς ἐρήμους αὐτὰς διασείσας καὶ μηδὲ τοὺς ἐν ὄρεσι
τῆν ἀγγελικὴν πολιτείαν μετερχομένους καταλείψας ἀνενοχλήτους
καὶ ἀδικίας ἐκτός; ἀπώλετο πάντως τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἤχου,
κἂν καὶ δικαίαν νομὴν τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου διὰ
τῆς μακροχρονίου ἀρπαγῆς ἐν βοθρῷ λήθης κατέχουσεν. εἰ γὰρ ἐκεῖ-
νον τὸν θεϊότατον Παῦλον, τὸν τοῦ πρώτου Παύλου, τοῦ στόλου τῆς
ἐκκλησίας, ἐπώνυμον καὶ ὁμότροπον καὶ τὴν κατ' αὐτὸν ἁγίαν μονὴν
ἢ βασιλικὴ κορωνὶς ἐκεῖνη καὶ τὸ τῆς σοφίας ἀνεξάντλητον πέλαγος,
ὁ παναοίδιμος ἐν βασιλεῦσι, κβρ Λέων ὁ Σοφός, διὰ τῶν αὐτοῦ χρυ-
σοβούλλων λόγων ἀδιασπᾶστος περιετείχισε κτήμασι διαφόροις ἀκι-
νήτοις τε καὶ ἄλλοις εἰς διατροφήν τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκομένων μονα-
χῶν, τίς ἂν ἄλλος εἴη καὶ οὐ θεοῦ τάχα ἐχθρὸς ὁ τούτων καταφρονήσας
καὶ ὡς οἰκεῖα τὰ τῆς μονῆς [καρπωσάμενος.] ὅμως εἰ καὶ πολὺ καὶ
δεινὸν ὑπάρχει τὸ τόλμημα, πλὴν οὐ τοσοῦτόν ἐστι θαυμαστόν· ἐπεὶ
γὰρ ἢ τῶν χρόνων διάβασις τοὺς ἀνόμους Ἰσραηλίτας ἀρχοντας τού-
των κατέστησε τῶν χωρῶν, ἀπωλέσαμεν ἐν σώματι καὶ τοὺς εἰς ἀρε-
τῆς ἄκρον φθάσαντας ἁγίους ἄνδρας τοὺς καὶ ἐν τῇ διαληφθείσῃ
μονῇ διὰ τῆς ἁγαν ἀσκήσεως θεῶ πλησιόσαντας, ἠφάνισε δὲ καὶ
αὐτὴν τὴν μονὴν καὶ ὥσπερ εἰς θύελλα Ἴσφερά μέχρι τοῦ παρόντος
καιροῦ συνεχάλυκτε. σήμερον ἢ τοῦ θεοῦ ἄφατος πρόνοια διὰ τὴν
τοῦ αὐτοῦ θεράποντος οικειότητα ἄνδρας ἄλλους φιλερήμους ἐπισυλ-
λέξασα πρὸς τὴν πρότερον πάλιν δόξαν ἀναχθῆναι τὴν εἰρημένην
ἁγίαν μονὴν παρεσκευάσεν, ἄλλον Σοφὸν Λέοντα καὶ μέγαν σκηπετοῦ-
χον παρασχῶν, ἀνεγέρτην καὶ κτήτορα· τοὺς γὰρ τυραννικωτάτῃ

πρώην χειρὶ τὸ ἐν τῇ Λαρόμφ τῆς μονῆς ἐλατικόν κρατοῦντας προ-
στασιον κλάδους ἐκείνου τοῦ διεφθαρμένου φυτοῦ ἐκείθεν μετέστησε
καὶ τὰ παρ' αὐτῶν διαταγέντα κακῶς τοῖς οἰκείοις δεσπόταις ἀπο-
κατέστησαν, ἔθεν καὶ ἡ εἰρημένη ἀγία μονὴ τὰ προσόντα αὐτῇ χαρ-
τῶα δικαιώματα χάραν λαβοῦσα προκομίσει καὶ διαφανῆ ποιῆσαι
τὴν ἀπὸ τοῦ οἰκείου κτήματος πολυχρονίαν αὐτοῦ ἀλλοτριώσιν τὸ
αὐτῆς μέρος τῷ δικαστικῷ ἡμῶν παρεστήσατο βήματι καὶ σιγίλλιον
ἀναντιρρήτως τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ δουκὸς καὶ ἀναγραφῆως τοῦ
θέματος Μολάσης καὶ Μελανουδίου, κοροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ξηροῦ, ἡμῖν
προκεκόμικεν, οὕτωςι κατὰ ῥῆμα διεξίον.

Εἶχε μὲν ἡ σεβασμία μονὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἢ ἐν τῷ
ὄρει τοῦ Λατροῦ ἰδρυμένη τοῦ δούλου πατρὸς ἡμῶν Παύλου ἐκονομα-
ζομένη προάστειον ἐν τῇ Λαρόμφ ὑπέλαιον διὰ δωρεᾶς τοῦ αἰιδίμου
βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, Μεσοίγγουμα ἐκονομαζόμενον,
μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐκικτήσεων κατὰ διαφόρους τόπους, ἐπεὶ
καὶ πολυάνθρωπόν τε ἦν καὶ πολυκτήματον βοσκημάτων ἀγέλαις καὶ
προσόδων ἰδέαις εὐθουνομένη κατεφαίνετο, ἀλλὰ καὶ ταῦτα βαρβαρικῇ
κατέστειλε μάχαιρα καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν πάντα, διὰ τοι τοῦτο καὶ εἰς
τὸ μηδὲν κατέστη· ἐπεὶ δὲ τὰ νῦν τῇ ἀντιλήψει τοῦ φιλοχρίστου
ἡμῶν αὐτοκράτορος πάλιν ἤρξατο ἀνανεοῦσθαι καὶ εἰς τὰ ἐνταῦθα
οὐκ ὀλίγοι προσεγένοντο, εὐρόντες ποιμένα καὶ καθηγητὴν τὸν δαιώ-
τατον μοναχὸν κῦρ Μάρκον, ἐδεήθησαν δὲ καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν
ἀναγκαίων· οἱ γὰρ καὶ τὴν ἀγγελικὴν μετέρχονται πολιτείαν, ἀλλὰ
καὶ ἐν σώματι ὄντες καὶ τροφῆς, δευθῆ, καὶ σκέπης καὶ τῶν πρὸς
τὸ ζῆν ἀναγκαίων χρῆζουσιν, διὰ τοι τοῦτο προσελθόντες ἡμῖν ἐνε-
φάνισαν τὰ προσόντα αὐτοῖς ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ προαστείῳ δικαιώματα
καὶ ἐξήτησαν ἀποκαταστῆναι ἐπὶ νομῇ καὶ δεσποτείᾳ τοῦ τοιοῦτου
προαστείου· ἦν γὰρ τὸ τοιοῦτον προάστειον κατεχόμενον μὲν παρὰ
τῶν ἐντοπίων ὡς καταβαλλομένων ὑπὲρ τοῦτου πρὸς τὸ δημόσιον με-
ρικὰ ὑπέρπυρα τὰ ὑπὲρ πάκτου, καὶ ἐπεὶ ἄδικον ἦν τοὺς μοναχοὺς
τοὺς ἔργον ἔχοντας τὸ ὑπερέχεσθαι διηνεκῶς τοῦ κραταίου καὶ
ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως καὶ παντός τοῦ χριστιανικωτάτου
γένους στερεῖσθαι τοῦ οἰκείου καὶ ταῦτα ἐν ὄρει τοιοῦτῳ ἀπαρηγο-
ρήτῳ καὶ ὑποσκλήρῳ προσκαθημένους καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν πάντων
ἐπιτερημένους καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος, παρεδεδώκαμεν τὸ τοιοῦτον προά-

στειον πρὸς αὐτοὺς τῇ ἀντιλήφει καὶ πολυχρονίῳ χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθάντου καὶ βασιλέως, ὅπερ ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἄντρου τῆς Λόγγρας ἄχρι τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκοπῆς Λαρόμου καὶ λήγει ἄχρι τῆς λίμνης καὶ πλησίον τῆς Δρίνου καὶ καταβαίνει μέχρι τοῦ Ζωδίου, περιλαμβάνει ἕσωθεν τὸ μικρὸν ὑπάμπελον τὸ λεγόμενον Δεσποτικὸν τὸ κατεχόμενον πρώην παρὰ τοῦ Κόσκου καὶ αὐτὸ τῆς μονῆς ὃν καὶ ἔχον ἐν αὐτῇ ἐλαίας ῥίζας τοῖς καθέξει τοίνυν ἡ μονὴ τὸ τοιοῦτον προάστειον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀδιασειόμενος μὴ παρὰ τινος ἐνοχλουμένη· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν σιγῆλλον τῇ ἀντιλήφει καὶ χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθάντου καὶ βασιλέως πιστωθὲν ἐπεδόθη αὐτοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. β' ἕτους, σ'χλε'. ἡ ὑπογραφή· Σεβαστός Μιχαὴλ ὁ Ξηρός. εἶχε δὲ καὶ βούλλαν μολιβδίνην ἀπηρωτημένην κάτωθεν ἔχουσαν ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι γράμματα· Μιχαὴλ σφράγισμα τοῦ σεβαστοῦ.

Υπέδειξε δὲ ἡμῖν ἐκδοτήριον χαρτίον γεγονὸς παρὰ τοῦ τότε ἡγούμενεύοντος ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ, κοροῦ Ἰωάννου, δηλοῦν τελεῖσθαι ἔτησιως χάριν τοῦ εἰρημένον προαστείου παρὰ τοῦ μέρους παντός τοῦ Καραντηνοῦ ἀνεγκρατῆτως πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν ἐλαίου μέτρα κδ', ἣν δὲ καὶ ὑπόμνησις περὶ τούτου τῶν μοναχῶν καὶ λόσις τῆς ὑπομνήσεως, δι' ὧν καὶ μᾶλλον ἰσχυροτέραν τὴν βίαν ὑπέθετο καὶ τὸ [τε]τυπωμένον ἔκτοτε τῇ μονῇ ἔλαιον. ὑπεκράτει δὲ καὶ ἄμα γονικὸς . . . . . ος καὶ οἰκείου . . . . . ατος ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πανσεβάστου δουκὸς ἀναγραφῆως τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου, κοροῦ Βασιλείου [τοῦ Βα]τάτ[ζη], τοῖς αὐτοῦ προσεθῆ . . . . . ασω οἰκειοστίχῳ καὶ τοῖς προεγκειμένοις ἐν αὐτῷ στίχοις π . . . . . νόσιιν . . . . . παρ' ἡμῶν τὰ περὶ αὐτοῦ πεπολοκρατήθηται, καὶ σχολὴν περιεποίησαν ἐπὶ τῇ ἐπιτηρήσει τῶν ἐμφανισθέντων χαρτῶν δικαιωμάτων ἡμῖν καὶ ἐπὶ τῇ ἀνερωτήσει τῆς ἀδικίας τοῦ εἰρημένου κτήματος ἀρπαγῆς περιέθετο, καὶ τὰ μὲν φαινόμενα δικαιώματα παρέπειθον ἡμᾶς καὶ χωρὶς ἐρωτήσεως ἀπεντεῦθεν ἀποκαταστήσαι τῇ εἰρημένῃ ἁγίᾳ μονῇ εἰς τὸ πρὸ χρόνων οὐκ ὀλίγον ἀφαιρεθὲν ἀπ' αὐτῆς ἐλαϊκὸν προάστειον κατὰ νόμον τὸν οὐδεὶς δεσπόζει τῶν ἄλλοτριῶν, κἄν καὶ ἐν τοῖς δημοσιακοῖς πρακτικοῖς κώδικειν ἀναγράφονται. ὅτι δὲ ἡ ἀπογραφή τοῦ Βατάτ[ζη] κληρὸν τινα

εἰλογον ἐχορήγει τῷ Καραντηνῷ, ἐξ ἀνάγκης ἤκομεν εἰς ἐρωτήσεις
 καὶ τί εἶπη ἀκοῦσαι ἐξ ἐρωτήσεως· οὐδὲ γὰρ ἦν ὁ μὴ οἰκείαν βίαν
 καὶ ἀρπαγὴν ἐξ ἡδόνης καρδιακῆς ἐκφωνῶν. ἄλλοι μὲν γὰρ οἰκημά-
 των καὶ ἀμπελώνων καὶ ἔσω ἔξω περιβόλων καὶ δένδρων βίαν καὶ
 ἀρπαγὴν ὑπεδείκνυσαν, ἕτεροι χωρῆσιων, ἐντοπίων, προαστείων, ζε-
 γηλατείων καὶ ἄλλων, ὧν γράφαι οὐκ ἔστιν ὁδός· πρὸ ποδῶν ἡμῖν
 ἕκαστος αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τούτων ἐπιρρίπτοντες δικαιώματα. καὶ
 μοι θέαμα ἤδιστον, αἱ ἐκκλησίαι κατεβόων, τὰ μοναστήρια δίκην
 σάλπιγγος κατήχουν ἐκφωνοῦσαι τὰς τοῦ ἀνδρὸς τυραννίδας, ὄρφανοί τε
 καὶ χήραι καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ἀνθρώπων σύστημα τε καὶ σύνταγμα
 ἐθρήγει μὲν ὀλοσχερῶς, ἀ προπέπονθεν, ἠγάλλετο δὲ καὶ ἔχαιρεν τὸ
 προαρπαγὴν κληρωσόμενος. τούτων ἀπάντων φανερῶς ἐπιγνωσθέντων
 ἡμῖν τῇ ἀγαθότητι καὶ δικαίᾳ κρίσει τοῦ κρατίστου ἡμῶν αὐτοκρά-
 τος πᾶσαν τὴν προγενεστέραν ἐκ βίας ἀδικίαν ὀλοσχερῶς κατελύ-
 σασμεν καὶ δικαίου ἀνάκτισιν πεποιήκαμεν, ἀποκαταστήσαντες τοὺς
 ἀδίκως ἀλλοτριωθέντας ἐκ τῶν οἰκείων πραγμάτων κατὰ τὰς περιλή-
 φεις τῶν προσόντων αὐτοῖς χαρτῶν δικαιωμάτων, καθὰ δὴ καὶ τὴν
 διαληφθεῖσαν ἀγίαν μονὴν. ταύτην μὲν οὖν οὐ μόνον ὡς ἔκκαλαι
 ἀπείρων χρόνων δεσπόζουσαν τὸ ἐν τῇ Λαρόμφ ἐλαϊκὸν προάστειον
 ἀποκατεστήσαμεν, ἀρκεσθέντες εἰς τὰ προκομισθέντα ἡμῖν χαρτῶα
 δικαιώματα καὶ εἰς τὰς συμφήμους μαρτυρίας τῶν Λαρομιτῶν, τοῦ
 πανιερωτάτου ἐπισκόπου Νεαπόλεως, κυροῦ Λέοντος, τῶν θεοσεβεστά-
 των ἱερέων, τοῦ πρωτοπαπᾶ κυροῦ Στεφάνου τοῦ Μανουλά, τοῦ δευ-
 τερεύοντος, κυροῦ Νικήτα, τοῦ κουροκαλάτου, κυροῦ Νικηφόρου, τοῦ
 ἀνδρικοτάτου κυροῦ Μανουήλ τοῦ Μανδολά, τοῦ ἀνδρικοτάτου Κων-
 σταντεῖνου τοῦ Ματζούκη καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων, ἄλλὰ καὶ ὥσπερ
 ὁ ἐν βασιλευσιν ἀοίδιμος κῆρ Λέων ὁ Σοφὸς τῷ θείῳ τοῦ πανοσιω-
 τάτου Παύλου ποροῦμενος ἔρωτι διὰ χρυσοβόλλων λόγων τὴν κατ'
 αὐτὴν ἀγίαν μονὴν διαφόροις περιετείχισε κτήμασιν, οὕτως καὶ νῦν ὁ
 δεύτερος ἐν σοφίᾳ ἐκείνου καὶ κράτιστος ἀθρόντης ἡμῶν καὶ βασι-
 λεύς, κῆρ Ἰσαάκιος, ὁ Ἄγγελος, ἐθέλει καὶ βούλεται τὴν αὐτοῦ ἀγίαν
 μονὴν τὴν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Λάτρου εἰς τὴν προτέ-
 ραν φθάσαι ἀποκατεστάσιν, διὸ καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν διαγνω-
 στικοῦ σημειώματος ἀποκαθιζώμεν τὴν σεβασμίαν ἀγίαν μονὴν τὴν
 ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ, ἐπ' ἑνόματι τιμω-

μένην τῆς υπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, εἰς τὸ ἐν τῇ Λαρόμῳ
 υπέλαιον προάστειον, Μεισιγγούμην ὀνομαζόμενον, κατὰ τὰς ἐν τῷ δι-
 καιώματι τοῦ πανοσβάστου, σεβαστοῦ δευκὸς καὶ ἀναγραφῆως Μο-
 λάσσης καὶ Μελανουδίου, κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Ξηροῦ, περιλήψεις καὶ
 δυνάμεις καὶ τὰ ἐκείσιν ἐμπεριειλημμένα τῶν τόπων γνωρίσματα·
 δῆλον γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν διαγνωστικὸν ἡμέτερον σημεῖωμα
 συνήθως υπογράφαντες καὶ διὰ μολιβδίνης βούλλης πιστώσαντες ἐπι-
 δεδώκαμεν τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Ὁ δευλὸς καὶ ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ
 ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, δοῦξ θέματος
 Μολάσσης καὶ Μελανουδίου καὶ Καυστροβιγολοῦ,
 Μιχαήλ ὁ Δούκας, καὶ βούλλα μολιβδίνη κἀτωθεν
 ἀπρωφρημένη τοποῦσα ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει τὸν ἀρ-
 χιστράτηγον Μιχαήλ, [ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ] γράμματα
 σφράγισμα γραφῶν Μιχαήλ Δούκας φέρων †.

IV. Sine anno, mense ianuario, ind. VII.

Imperator iterum confirmat monasterio possessionem praedii dicti Messingumi.

I. Ἐπομνηστεικὸν τῶν μοναχῶν πρὸς τὸν βα-
 σιλέα.

† Τολμώντες οἱ ἀνάξιοι δευλοὶ καὶ εὐχέται τῆς κραταιᾶς καὶ
 ἀγίας βασιλείας σου θεόμεθα. ἡ καθ' ἡμᾶς δουλικὴ μονὴ τῆς ἀγίας
 βασιλείας σου ἡ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου διακειμένη καὶ ἐκονομαζο-
 μένη τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐκέκτητο ἔκπαλαι ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ αἰοδίμου
 καὶ φιλοχρίστου βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ προάστειον υπέ-
 λαιον ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Λαρόμου, Μεισιγγοῦμην ὀνομαζόμενον· ὁ δὲ
 Καραντηνός Ἰωάννης ἐκεῖνος δουλερῶς προσελθὼν τῷ τότε καθηγου-
 μένῳ καὶ τοῖς μοναχοῖς ἐζήτησε τὸ τοιοῦτον προάστειον κατέχειν
 καὶ νέμεσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μονὴν καταβάλλεσθαι ἐτη-
 σίως τὰ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως συμφωνηθέντα· εἰ δὲ κατὰ τι οὐ κατα-
 βαλεῖται πρὸς τὴν μονὴν τὰ τυπωθέντα, ἵνα ἐκπίκται τοῦ τοιοῦτου
 προαστείου. ἀπάντεθεν καὶ τὰς ἀρὰς ὑφιστάμενος πάντων τῶν ἀγίων,
 ἄρπαξ δὲ ὦν καὶ τὴν μονὴν ἀποροῦσαν ἰδὼν ἰδιοποίησατο τοῦτο ὡς
 οἰκεῖον μέχρι τῆς αὐτοῦ βιοτῆς, εἴθ' οὕτως ὡς κληρὸν ἴδιον τοῖς

παισίν αὐτοῦ κατέλειψεν. ἀλλ' ὁ κρίνων δίκαια θεὸς οὐκ εἰς μακρὰν τὸ τέλος αὐτοῦ χρηστὸν γενέσθαι ἠβδόκησεν, ἀλλὰ ἔργον φόνου τοῦτον γενέσθαι παρεχώρησεν. ἀλλ' ὁ περιπόθητος θεὸς τῆς ἁγίας βασιλείας σου, ὁ Κομνηνὸς κῆρ Μιχαὴλ ὁ Δούκας, τὴν δουκικὴν ἀρχὴν τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανουδίου ἐπὶ τῆς πρώτης βασιλείας τοῦ θεοστεφοῦς ἁγίου βασιλέως καὶ πατρὸς τῆς ἁγίας βασιλείας σου δισωσμένος, τηρήσας τὰ προσόντα τῇ καθ' ἡμᾶς μονῇ δικαιώματα, παρέδωκε τοῦτο πρὸς τὴν μονὴν δι' ἐγγράφου σιγιλλίου αὐτοῦ κατέχεσθαι παρ' αὐτῆς, καθὼς καὶ τὸ πρότερον. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ υἱὸς τοῦ Καραντηνοῦ ἐκείνου Ἰωάννου, Λέων ὁ Καραντηνός, διπλασιάζας τῷ πλεονεκτικῷ καὶ ἀρπακτικῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κατέσχε κάλιν τὸ τοιοῦτον προάστιον εἰς ἑαυτόν. ἀλλ' ὁ θεὸς οὐδ' αὐτὸν ἀφήκε τοῦ ζῆν, ἀλλ' ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισε. κατέλειψε δὲ τοῦτο ὁ τοιοῦτος Λέων ἐνδιαθήκως πρὸς ἑτέραν μονὴν. παρακαλοῦμεν οὖν τὸ ἕνθεον κράτος τῆς ἁγίας βασιλείας σου ἐπορευθῆναι ἡμῖν θεῖον καὶ προσκονητὸν ὄρισμόν, ἐπικυροῦντα τὴν γενοῦσαν τοῦ Κομνηνοῦ πρὸς τὴν μονὴν παράδοσιν, ἀποσοβοῦντά τε καὶ πᾶσαν πράξιν ἐπ' αὐτοῦ παρὰ τοῦ Καραντηνοῦ γενομένην, ἣ καὶ πρόσταξιν ἑτέραν ἐπενεχθεῖσαν βασιλικὴν ἀπρακτὸν, διαμένειν καὶ ῥητῶς διοριζομένην, κατέχεσθαι τὸ τοιοῦτον προάστιον τὸ Μεσιγγούμην παρὰ τῆς ἡμετέρας δουλικῆς τῆς ἁγίας βασιλείας σου τοῦ Λάτρουσ μονῆς, καὶ τοῦτου γενομένου οὐ παυσόμεθα ὑπερέχεσθαι τῆς ἁγίας βασιλείας σου, ἧς ὡς δοῦλοι τολμήσαντες ἐδεήθημεν †.

† Εἶχεν ἐν τῷ προγράμματι δέησις Εὐθυμίου μοναχοῦ, καθηγουμένου τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρουσ σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ πάντων τῶν μοναχῶν, δούλων καὶ εὐχετῶν τῆς ἁγίας βασιλείας σου.

II. Ἀπολογία τοῦ βασιλέως ἢ λεγομένη λύσις.

[Ἐπε]ὶν, ὡς ὑπεμνήσατε, διαφέρον ἦν τῇ καθ' ὑμᾶς μονῇ τὸ ἐντός δηλούμενον προάστιον καὶ παρ' αὐτῆς πρότερον τῷ Καραντηνῷ ἐκείνῳ ἐξεδόθη, διὸ καὶ ὡς οὕτω τῇ μονῇ προσαρμόσαν ἀπεκατέστη αὐτῇ παρὰ τοῦ περιποθήτου θεοῦ τῆς βασιλείας μου τοῦ Δούκα, οὐδὲ τῇ βασιλείᾳ μου εὐλογον ἔδοξε τὸ καὶ εἰσέτι τοῦτου τὸ μέρος

της μονῆς στερεῖσθαι. τοίνυν καὶ διορίζεται ἀποκαταστήσθαι ταῦτο ὑμῖν παρὰ τοῦ ἐρχομένου πράκτορος ἀκολουθῶς τῇ προγεγονοίᾳ ὑμῖν, ὡς ἀνηνέγκατε, ἀποκαταστήσῃ τοῦ περιποθέτου θείου της βασιλείας μου, καὶ τὸ ἔδραϊον παρακαλεῖται ἀποφέρεισθαι της ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Καραντηνοῦ λαβούσης ταῦτο μονῆς, μὴ κατὰ τι ὠφεληθησόμενος ἀπὸ τινος γεγονοῦς αὐτῇ ἐπὶ τούτου παρὰ τοῦ Καραντηνοῦ πράξεως· ἀπρακτεῖ γὰρ αὐτῇ καὶ πᾶσα πρόσταξις περὶ τούτου πορισθεῖσα ἴσως ἢ καὶ πορισθησομένη τῷ μέρει αὐτοῦ, κἂν οἷας ἂν εἶη περιλήψεως καὶ δυνάμεως, διὰ τοῦτο καὶ μηδὲ ἐξεῖναι τισιν ἑτέροις χωρεῖσθαι τὰ ἀλλότρια †.

† Εἶχε καὶ δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων της βασιλικῆς χειρὸς τὸ μηνίλανου ἀρίφιν δ. ζ' †.

XVI. Sine anno, mense aprili, ind. VI.

Fragmentum litterarum ducis thematis Mylassae et Melanudii, Theodori Pepani, de possessionibus monasterii.

Ἔτερον πρακτικὸν της μονῆς.

† Κατὰ τὸν ἀπριλλιον μῆνα της νῦν τρεχούσης ε' ἰνδ. γραφὴ ἐνυπόγραφος διεκομίσθη μοι τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου αὐθέντου μου, δουκὸς καὶ ἀναγραφέως τοῦ θέματος Μολάσσης, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Πεπανοῦ, οὕτως κατὰ ῥῆμα διεξιοῦσα· πρωτοπρόεδρε κῆρ Νικόλας Κουρτίκη· ἡ σεβασμία μονὴ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Παύλου, ἡ διακειμένη ἐν τῷ ὄρει τοῦ ἱεροῦ Λάτρου, πολλὰ μὲν καὶ διάφορα ἀκίνητα ἐκέκτητο ὑπὸ τὴν διακράτησιν τοῦ θέματος Μολάσσης, ἀπημαρτώθησαν δὲ της μονῆς παντελῶς ἐξαλειφθείσης ἐξ ἐπιδρομῆς τῶν ἀθέων Ἰσμηλιτῶν τοσοῦτον, ὡς μηδὲ μοναχὸν τινα εὑρίσκεισθαι ἐν αὐτῇ, ὥστε ἐπὶ πολὺ καθηρπάγησαν καὶ ταῦτα παρὰ τῶν βουλομένων. νυνὶ δὲ τῇ εὐτυχίᾳ καὶ χαρᾷ τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τῶν ἀθέων πόρρω διατριβόντων . . . .

Reliqua desunt.

III.

Diplomatarium monasteriorum S. Mariae Maerinitissae in monte Drongo regionis Demetriadis et beati Praecursoris Novae Petrae in monte Dryanubaenae e codice taurinensi.

I. 6780—1272, mense maio, ind. XV.

Imperator Michael Palaeologus confirmat monasterio Maerinitissae omnes possessiones eximitque eas de tributis.

Χρυσόβουλλος λόγος ὁ πρῶτος, τῆς βασιλικῆς δειγμα φιλοτιμίας.

Ἡ ἐκ θεοῦ δὲ ἡμετέρα βασιλεία περὶ τὰς αἰτήσεις αἰ τῶν ὑπηκόων εὐμενέστερον βλέπουσα, οὐδὲ τοῖς εὖ ἔχουσι γένους τὴν ἰκεσίαν ἔχει παραβλέπειν ἀτέλεστον, καὶ μᾶλλον, ὅσοι τοῖς περὶ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν εὐνοίας ἄμα καὶ πίστεως ἤρτηνται, ὁ δὴτα καὶ περὶ πλείστου γίνεται βασιλεῖ καὶ ὁ μόνον ἱκανὸν θεραπεῦσαι καὶ βασιλέως εὐμένειαν ἐφελκυσασθαι· εἰ δὲ γε καὶ θεοφιλῆς αὐτοῖς ὁ σκοπὸς καὶ τὰ τῆς ἰκεσίας τούτοις πρὸς θεῖαν μονὴν ἀποτείνεται, ἐν ᾗ θεῶν καὶ ἱερῶν ἀνδρῶν ἐμπολιτεύεται σύλλογος, ἐργάζεται πάντες τοῦ ἀγαθοῦ καὶ διὰ βίου τὴν τραχείαν τῆς ἀρετῆς φιλοπόνως ἀβλακα τέμνοντες, πῶς οὐκ ἂν παρεθῆς καὶ τὰς τῆς ἡμετέρας βασιλείας κειθηνίους λάβοιεν ἀκοάς; ὁπνηίκα δι' ἐνὸς τούτου τρόπου καὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ὑπὸ χεῖρα παρεχόμεθα χάριν καὶ διὰ τούτων καὶ θεῶν θεραπεύομεν. ἐπεὶ τοίνον καὶ ὁ οικεῖος τῆ βασιλείᾳ μου Κομνηνὸς κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνὸς παρεκλήτευσεν τὴν βασιλείαν μου, ὡς ἂν ἀπολυθείη τούτῳ χρυσόβουλλος λόγος αὐτῆς ἐπὶ τοῖς κτήμασι τῆς γονικόθεν διαφερούσης αὐτῷ σεβασμίας πατριαρχικῆς μονῆς τῆς ἐπικεκλημένης τῆς Μακρινιτίσσης, τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς ὁθείας ἐπισκέψεως, καὶ

καὶ περὶ τὸ ὄρος τοῦ Δρόγγου διακειμένης, ἃ καὶ εἰσι ταῦτα, ἦγουν εἴ τι κέκτηται ἡ τοιαύτη μονὴ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δημητριάδος διὰ τε ἀμπελώνων, χωραφίων, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς, μολικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, καὶ τὸν ἅγιον Ὀνούφριον, ἐρημοτόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Καλιτζας, χωρίον ἢ Κροποῦς μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ τῶν δύο μονοξύλων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλιέων, χωραφίων, ἀμπελίων καὶ τῆς νεμομένης παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς ἕως τῆς Ἀειδοροράχης, χωρίον ἢ Κάπραινα μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, μετόχιον ὁ ἅγιος Δημήτριος τὸ διακείμενον πλησίον τῆς Μεγάλῃς μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ ἀροσίμου ἀπάσης γῆς αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπονομαζόμενον τοῦ κηροῦ Παρίωνος τὸ διακείμενον ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἄλμοροῦ μετὰ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, τὰ περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Μορίβουρι, τὰ ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων ἀνδρῶν περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀμπέλια ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τοῦ Ἄλμοροῦ, τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Ζαγοράς ἀγρίδιον τῆς Κυρακαλῆς μετὰ τῶν ἐκεῖσε προσκαθημένων καὶ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον ἢ Ῥάσουσα, πρὸς τοῦτοις καὶ ἡ ἐκεῖσε ἀπερριμένη μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἃ δὴ κτήματα ἔκπαλαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον εὑρίσκεται ἡ τοιαύτη μονὴ νεμομένη τε καὶ κατέχουσα. ἡ βασιλεία μου, εὐμενῶς τὴν τοῦτου προσηκαμένη παράκλησιν, τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον αὐτῆς ἐπορέγει τῇ τοιαύτῃ μονῇ, δι' οὗ καὶ διορίζεται, ἵνα τὰ δηλωθέντα τῆς τοιαύτης μονῆς κτήματα, ἦγουν εἴ τι κέκτηται ἡ τοιαύτη μονὴ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δημητριάδος διὰ τε ἀμπελώνων, χωραφίων, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς, μολικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, καὶ τὸν ἅγιον Ὀνούφριον, ἐρημοτόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Καλιτζας, χωρίον τὴν Κροποῦς μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ τῶν δύο μονοξύλων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλιέων, χωραφίων, ἀμπελίων καὶ τῆς νεμομένης παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς ἕως τῆς Ἀειδοροράχης, χωρίον τὴν Κάπραιναν μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, μετόχιον τὸν ἅγιον Δημήτριον τὸ διακείμενον πλησίον τῆς Μεγάλῃς μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων

καὶ ἀροσίμου ἀπάσης γῆς αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπονομαζόμενον τοῦ κυροῦ Παρίωνος τὸ διακείμενον ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμοροῦ μετὰ τῶν ἀμπελίων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, τὰ περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Μορίβορι, τὰ ἀπὸ προσενέξεώς τινων φιλοχρίστων ἀνδρῶν περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀμπέλια ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τοῦ Ἀλμοροῦ, τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Ζαγοράς ἀγρίδιον τῆς Κυρακαλῆς μετὰ τῶν ἐκείσε προσκαθημένων καὶ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὴν Πάσουσαν, πρὸς τοῦτοις καὶ τὴν ἐκείσε ἀπερριμένην μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου, τὰ τοιαῦτα πάντα, ἅπερ ἔκπαλαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον εὐρίσκεται ἡ τοιαύτη μονὴ νεμομένη τε καὶ κατέχουσα, κατέχη καὶ νέμηται ταῦτα ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναφαιρέτως, ἀναπόσπαστως, ἀνενοχλήτως τε καὶ ἀδιασειζτως κατὰ τὴν περίληψιν τῶν προσόντων αὐτῇ ἐπὶ τοῦτοις δικαιωμάτων καὶ ἀνώτερα πάσης καὶ παντοίας δημοσιακῆς ἐπηρείας καὶ συζητήσεως, ἄνευ μὲντοι γε τῶν δύο κεφαλαίων, τῆς τε καστροκτισίας καὶ κατεργοκτισίας ταῦτα γὰρ ὡς κοινωφελῆ καὶ παρὰ τῶν τοιοῦτων τῆς μονῆς κτημάτων ἀπαιτηθήσονται, τῇ ἐμφανείᾳ τοίνυν τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου καθέξει τὰ τοιαῦτα κτήματα ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναφαιρέτα, ἀναπόσπαστα, ἀνενοχλήτα, ἀδιάσειστα καὶ ἀνεπηρεάστα χωρὶς τῶν διαληφθέντων δύο κεφαλαίων καθὼς ἔκπαλαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον εὐρίσκεται ταῦτα νεμομένη τε καὶ κατέχουσα μετὰ τῶν δικαίων αὐτῶν, ἐπὶ τοῦτῳ γὰρ ἐγγέγονε τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ, τῇ ἐπικεκλημένῃ τῆς Μακρινιτίσσης καὶ ἐκ' ὀνόματι τιμωμένη τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Ὁσίας Ἐπισκέψεως καὶ περὶ τὸ ὄρος τοῦ Δρόγγου διακείμενῃ, τῇ γονικόθεν διαφοροῦσιν τῷ οἰκείῳ τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Μαλιασηνῷ καὶ ὁ παρῶν χρυσοβούλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα μᾶλλον τῆς νδν τρεχοῦσης πεντεκαίδεκάτης ἰνδ. τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημῆνατο κράτος.

Ed. Maffei ad calcem Histor. theol. de Gratia, Pasini, Catal. p. 325. Zachariás, Jus graeco-romanum III. 595.

II. 6783—1274, mense septembri, ind. III.

Imperator Michaël Palaeologus confirmat possessiones monasteriorum Macrinissas et Novas Petras.

. Initium deest.

ποιησάμενος τὸ μονήρας περίβλημα ἐπενδύσασθαι, θεῶ τε ζῆν μόνῃ
καὶ τοῖς θεωτέροις τὸν νοῦν καθ' ἡσυχίαν ἀπασχολεῖν, ἐπεὶ ταῦτα
καὶ ὑποθέμενος ἐαυτῷ καὶ βεβαιωσάμενος, τὴν βασιλείαν μου ἐξη-
τήσατο χρυσόβουλλον ταύτης λόγον γενέσθαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ παρ' αὐτοῦ
τε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς ἀνεφιάς τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς
κυραῆς Ἄννης Παλαιολογίνης τῆς Μαλιασηνῆς, ἐξ αὐτῶν βάρων ἀνοικο-
δομηθεῖσα ἐν τῷ τῆς Δρουανοβαίνης ὄρει σεβασμῖα μονῆ γυναικεία, τῇ
καὶ ἐπ' ἑνόματι τοῦ τιμίου μου Προδρόμου τιμωμένη καὶ Νέα Πέτρα
ἐπονομαζομένη εἰς τὸ κατέχειν ταύτην καὶ νέμεσθαι τὸ παρὰ τούτου
προσκορωθέν αὐτῇ γονικὸν τούτου κτῆμα τὴν τε ἐπάνω καὶ κάτω Δρουα-
νοβαίνην μετὰ τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδι-
νῆς, ἀμπελώνων τε καὶ χωραφίων, καθὼς προσεκορώθη παρ' αὐτοῦ τῇ
τοιαύτῃ μονῇ καὶ καθὼς κατεῖχεται καὶ παρ' αὐτοῦ, τὰ τε περὶ τὴν
αὐτὴν Δρουανοβαίνην διακείμενα τρία μετόχια τῆς τοιαύτης μονῆς,
ἧγουν τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος καὶ ἐπι-
κεκλημένον τὴν Πορταρέαν, τὸ εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Νικολάου τὸ καὶ
ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἐκαλιροπάτου καὶ τὸ εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸ τῆς ὑπερ-
άγνου μου θεομήτορος καὶ ἐπονομαζόμενον τὸ Ἡσυχασταρεῖον μετὰ
πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, ἧγουν χωραφίων τε, ἀμ-
πελώνων, χερσαίας γῆς, προσκαθημένων ἀνθρώπων καὶ παντοίων
ἄλλων κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων πραγμάτων, τὰ τε ἐν τῇ τοιαύτῃ
Δρουανοβαίνῃ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα τούτῳ ἀπὸ δικαίας τῶν δια-
κρασάντων ταῦτα νομῆς καὶ προσκορωθέντα παρὰ τούτου τῇ τοιαύτῃ
σεβασμῖα τοῦ Προδρόμου μονῆ, οἰκήματά τε, περιβόλια, ἀμπέλια, χωρά-
φια καὶ δύο μυλικά ἐργαστήρια, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῷ Βιλεστίῳ ἐξ
ἀγορασίας τούτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσκορωθέντα αὐτῇ ἀμπέ-
λια κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν γεγονότων τούτῳ πρατηρίων ἐγγράφων
παρὰ τῶν διαπωληθέντων τὰ τοιαῦτα κτῆματα πρὸς αὐτόν, ὡσαύ-

τως και την εκ προσενέξεως περιελθούσαν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀρόσι-
 μόν τῆν τῶν Βραστῶν, καθὼς κατέχει ταύτην και μέχρι τοῦ νῦν.
 ἔτι τε τὴν βασιλείαν μου ἐξητήσατο, ἵνα ἐπὶ και ἐπὶ τῇ γονικῇ τοῦτου
 ἀνδρῶα μονῇ τῇ παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦτου ἐπάνω τοῦ τῆς Δημητριά-
 δος ὕρου εκ βάθρων ἀνεγερθεῖσιν ἐπ' ὄνομαι τιμωμένη τῆς πανο-
 περάγνου μου θεομήτορος και ἐπικεκλημένη Ὁξεία Ἐπισκέψαι, ἐγ-
 χωρίως δὲ λεγομένη Μακρινιτίσση προεγεγόνει χρυσόβουλλος λόγος
 τῆς βασιλείας μου, ἐπιστήριξεν τοῦτον ἡ βασιλεία μου και διὰ τοῦ
 παρόντος χρυσοβούλλου αὐτῆς, διορισμένη κατέχειν και τὴν τοιαύτην
 σεβασμίαν ἀνδρῶαν μονὴν τὰ ἐν τῷ γεγονότι αὐτῇ χρυσοβούλλῳ λόγῳ
 τῆς βασιλείας μου διαλαμβανόμενα πάντα κτήματα τε αὐτῆς και με-
 τόχια κατὰ τὴν τοῦ τοιοῦτου χρυσοβούλλου λόγου περιληψίν. ἔτι τε
 και τοῦτο τὴν βασιλείαν μου ἐξητήσατο, ἵνα μετὰ τὴν αὐτοῦ τε και
 τῆς αὐτοῦ συζύγου παρέλευσιν ἀνάδοχος εἴη και ἔφορος ὡς κληρο-
 νόμος ἐπὶ ταῖς δυαὶ ταύταις μοναῖς ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ οἰκείος τῇ βασιλείᾳ
 μου, Κομνηνὸς κῆρ Ἰωάννης ὁ Μαλιασηνός. ἡ βασιλεία μου τῶν αἰ-
 τήσεων αὐτοῦ ἐπακούσασα εὐδοκεῖ τὰ περι τοῦτου, ὄθεν και τὸν παρ-
 όντα χρυσοβούλλον λόγον αὐτῆς ἐπορέγει τοῦτω, δι' οὗ και διορίζε-
 ται κατέχειν και νέμεσθαι τὴν παρὰ τοῦ διαληφθέντος οἰκείου τῇ
 βασιλείᾳ μου Κομνηνοῦ κῆρ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ και τῆς
 συζύγου αὐτοῦ, τῆς ἀνεψιάς τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς κοράς
 Ἄννης Παλαιολογίνης τῆς Μαλιασηνῆς, εκ βάθρων ἀνεγερθεῖσαν τοι-
 αύτην σεβασμίαν μονὴν γυναικείαν ἐν τῷ τῆς Ἀρσανουβαίνης ὕραι
 ἐπ' ὄνομαι τιμωμένην τοῦ τιμίου μου Προδρόμου και Νέαν Πέτραν
 ἐκονομαζομένην τὰ και ἀνωτέρου εἰρημένα κτήματα αὐτῆς, ἡγουν το
 παρὰ τοῦ τοιοῦτου οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλια-
 σηνοῦ προσκυρωθὲν αὐτῇ γονικόν τοῦτου κτήμα, τὴν τε ἐπάνω και
 κάτω Ἀρσανουβαίνιν μετὰ τῶν δικαίων και προνομίων αὐτῶν πάντων,
 ὄρεινῆς τε γῆς και πεδινῆς, ἀμπελώνων τε και χωραφίων, καθὼς
 προσεκυρώθη παρὰ τοῦτου τῇ τοιαύτῃ μονῇ και καθὼς κατέχετο
 και παρ' αὐτοῦ τὰ τε περι τὴν αὐτὴν Ἀρσανουβαίνιν διακείμενα τρία
 μετόχια τῆς τοιαύτης μονῆς, ἡγουν τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς
 ὑπεράγνου μου θεομήτορος και ἐπικεκλημένον τὴν Πορταρέαν, τὸ
 εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Νικολάου τὸ και ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἐπαλιφοπά-
 του και τὸ εἰς ὄνομα και αὐτὸ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος και

ἐπονομαζόμενον τὸ Ἑουχασταρεῖον μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, ἤγουν χωραφίων, ἀμπελώνων, χειρσαίας γῆς, προσκαθιμένων ἀνθρώπων καὶ παντοίων ἄλλων κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων πραγμάτων, τὰ τε ἐν τῇ τοιαύτῃ Δρυανουβαίνῃ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα τοῦτω ἀπὸ δικαίας νομῆς τῶν διαπρασάντων πρὸς αὐτὸν ταῦτα καὶ προσκυρωθέντα παρὰ τοῦτου τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ οἰκήματα τε, περιβόλια, ἀμπέλια, χωράφια καὶ δύο μυλικά ἐργαστήρια, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῷ Βελεστινῷ ἐξ ἀγορασίας τοῦτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσκυρωθέντα αὐτῇ ἀμπέλια κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν γεγονότων τοῦτω πρατηρίων ἐγγράφων παρὰ τῶν διαπωλησάντων τὰ τοιαῦτα κτήματα πρὸς αὐτὸν, τὴν τε ἐκ προσενέξεως περιελθοῦσαν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀρσίμον γῆν τῶν Βραστῶν, καθὼς κατέχει ταύτην καὶ μέχρι τοῦ νῦν τῇ ἐμφανείᾳ τοῦν τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου καθέξει ταῦτα πάντα καὶ νεμηθήσεται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἢ διαληφθεῖσα τοῦ τιμίου μου Προδρόμου σεβασμίᾳ μονῇ ἀνενοχλήτως, ἀδιασείστως, ἀναφαιρέτως, ἀναποσπάστως, ἀνεπηρεάστως καὶ ἔξω πάσης καὶ παντοίας δημοσιακῆς ἐπηρείας καὶ συζητήσεως, ἀνευ μέντοιγε τοῦ ἐνός μόνου τοῦτου κεφαλαίου τῆς καστροκτισίας τοῦτο γὰρ ὡς κοινωφελές καὶ παρὰ τῶν τοιούτων τῆς μονῆς κτημάτων ἀπαιτηθήσεται, τὰ δ' ἄλλα πάντα καθέξει καὶ νεμηθήσεται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἢ δηλωθεῖσα σεβασμίᾳ μονῇ τὰ ἀνωτέρω διελημμένα ἀνενοχλήτως, καθὼς καὶ προεῖρηται, ἀδιασείστως, ἀναφαιρέτως, ἀναποσπάστως, ἀνεπηρεάστως καὶ ἔξω πάσης καὶ παντοίας δημοσιακῆς ἐπηρείας καὶ συζητήσεως, μὴ συνεισαγομένου τοῦτοις μόνου τοῦ ἐνός τοῦτου κεφαλαίου τῆς καστροκτισίας, ἐπεὶ ὡς κοινωφελές τοῦτο καὶ παρὰ τῶν τῆς τοιαύτης μονῆς κτημάτων ἀπαιτηθήσεται εἶρηται. ἔτι τε ἐπιστηρίζει ἡ βασιλεία μου τῷ παρόντι χρυσοβούλλῳ λόγῳ αὐτῆς τὸν προγεγονότα χρυσοβούλλον λόγον αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω ῥηθείᾳ γονικῇ τοῦ διαληφθέντος οἴκειου τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ ἀνδρῶς σεβασμίᾳ μονῇ τῇ παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦτου ἐπάνω τοῦ τῆς Δημητριάδος ὄρους ἀνεγερθεῖσθαι ἐπ' ὄνομαι τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς ἐπονομαζομένης Ὁφείας Ἐπισκέψεως, ἐγχωρίως δὲ λεγομένης Μακρινιτίσσης, καὶ διορίζεται κατέχειν καὶ τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τὰ ἐν τῷ προγεγονότι αὐτῇ χρυσοβούλλῳ λόγῳ τῆς βασιλείας μου διαλαμβανόμενα πάντα κτήματά τε αὐτῆς καὶ μετόχια

κατὰ τὴν τοῦ τοιοῦτου χρυσοβούλλου περίληψιν. ἔτι τε διορίζεται ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς, ἵνα μετὰ τὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ παρέλευσιν εἴη ἀνάδοχος τε καὶ ἔφορος ὡς κληρονόμος ἐπὶ ταῖς διαληφθείσαις ἑξήκοντα ταύταις μοναῖς ὁ υἱὸς αὐτῶν, ὁ οἰκείος τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνὸς κῦρ Ἰωάννης ὁ Μαλιασηνός. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῆ διαληφθείσῃ σεβασμῆι μονῇ τῇ ἐπάνω τοῦ ὄρους τῆς Δρυανουβαίνης διακειμένη ἐπ' ἑνόματι τιμωμένη τοῦ τιμίου μου Προδρόμου καὶ Νέᾳ Πέτρᾳ ἐπικεκλημένη καὶ ὁ παρῶν χρυσοβούλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τῆς νῦν τρεχούσης τρίτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακισιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν φθῆ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὀπσημήνατο κράτος τ.

III. Post annum 1274.

Imperator Michael Palaeologus Comnenus Josepho Maliaseno concedit monasterium Salvatoris Christi Latomi in urbe Thessalonica, confirmans coniunctionem monasteriorum Macrinitissae et Novae Petrae.

Χρυσόβουλλος λόγος ὁ τρίτος.

Δύναται τι παρὰ βασιλεῖ καὶ ὁ τῆς σωματικῆς εὐγενείας λόγος, εἴ τις τῆς βασιλικῆς ἐξαρτώμενος γνησιότητος ἐκ τῆς σχέσεως τὴν φύσιν παρίσται καὶ ἀνύσσει τὰ κατὰ σκοπὸν τίθησιν, αὐτὸ δὴ τοῦτο προβαλλόμενος εἰς καταδυσώπησιν; πολλῶν δὲ μᾶλλον, εἴ τις τὴν ἐν τῇ φυχῇ διάθεσιν δείκνυσιν ἕκ τε δὴ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τὴν φροντίδα πᾶσαν ἐξαναλίσκεν περὶ τὰ θεῖά τε καὶ θεάρεστα καὶ τὸ χάριν ἔχειν ἐκείθεν εἰς ψυχικὴν συντείνουσαν τὴν ὑφέλειαν. εἰ δ' ἄμφω τινὶ συνδεδραμηκότα, τὸ μὲν ἐπιφαινόμενον ἐκ τῶν ἔξωθεν καὶ σωματικῶν, τὸ δ' ἐκ τῶν ἔνδοθεν καὶ κατὰ θεὸν εἰς μὲν τὸν τῆς παρακλήσεως συμπροταθεῖεν λόγον, τὸ δὲ τῆς αἰτήσεως εὐλογεῖν ἐκ τῆς χρηστότητος τοῦ τρόπου γινώσκαιτο, ῥᾶν ἂν ἡ λόγος τὸ ἐξαιτούμενον ἀνορθῆσεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω γινώμης τετόχηκεν, αὐτοῖς δὲ ταῖς πράγμασιν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἐπιγνωσθήσεται. ὁ γὰρ τοι περιπόθητος ἀνεψιὸς τῆς βασιλείας μου, τιμιώτατος ἐν μονα-

χοῖς Κομνηνός κύρις Ἰωάσαφ ὁ Μαλιασηνός, ἀνὴρ τυγχάνων ἐκ γέ-
 νους προσήκων τῇ βασιλείᾳ μου καὶ μηδαμῇ λειπόμενος τῶν ἄλλων
 ταῖς πρὸς τὸ καλὸν διασκέψαι, τὸ πλεῖον φέρει ταῖς ἐν περιστάσι-
 καῖς καὶ ἀναγκαίαις χρεῖαις καρτερίαις ὑπὲρ τοῦ οἰκείου γένους
 κατὰ καιροῦς καὶ τοῦ τῆς ψυχῆς φρονήματος γενναιότησιν, ὡς ἐκ
 τούτου καὶ ζῆλον μὲν ἐμφαίνειν ὑπὲρ τῶν ἐκ γένους ὁμοφύλων αὐτῷ,
 ὅσον ἂν προσήκον εἴη τῷ τοιοῦτῳ τυγχάνοντι, οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ
 τῆς εὐνοικῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν βασιλείαν ἀκραίφουτος διαθέσεως,
 καὶ μὴ τὸ τῆς εὐγενείας τίμιον καὶ σεμνὸν ταπεινοῦν ἐξ αὐτῶν ἔρ-
 γων, ἀλλ' εἰς ἅπαν ταύτην συνιστάν ἐκ τῆς ἀναλόγου τούτων καὶ
 ἰσορροποῦς ἐπιδείξεως. ὅτι δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ σωτηριώ-
 δους ἔργου μελέτην ἀεὶ ποιούμενος οὐ διαλείπει μὴ παντὶ τρόπῳ καὶ
 παντοίαις ἔργων ἰδέαις ἐκκαλύπτειν τὴν τῆς ψυχῆς ἐγκρυπτομένην ἐν
 τούτῳ κατάστασιν, πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα τὸ περὶ τούτου δῆλον
 ποιεῖ, τὸ δὲ τῆς αἰτήσεως νομὶ προβαλλόμενον σαφὲς πάντως καὶ
 πρόδηλον γνῶρισμα τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν θεαρέστου τούτου γνώμης
 καὶ προαιρέσεως. ἐπειδὴ γὰρ καὶ πρὶν ἀμφιέσασθαι τὸ μοναδικόν,
 ταῦτον δ' εἰπεῖν καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα ἐν τούτῳ καταστάσεως ἐπὶ
 τῶν ἔργων ἦν καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς ἐν κόσμῳ χαριζόμενος ἦν ὅσον
 τοῖς θειοτέροις ἀεὶ προστιθέμενος, ὥστε καὶ τὰς ἐπὶ σταυροπηγίῳ
 πατριαρχικῷ ἀνεγηγερμένας δυὸ τούτου μονὰς, τὴν τε διαφέρουσαν
 αὐτῷ γονικόθεν περὶ τὸ ὄρος τῶν Δρόγγων διακειμένην καὶ τιμωμέ-
 νην εἰς ὄνομα τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς ἐπικεκλημένης
 Μακρινείσεως καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως, καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ τε καὶ
 τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς περιποθήτου ἀνεψιάς τῆς βασιλείας μου, Κο-
 μνηνῆς κυρᾶς Ἀνθούσης Μαλιασηνῆς τῆς Παλαιολογίνης, ἐξ αὐτῶν
 βάθρων ἀνοικοδομηθεῖσαν καὶ διακειμένην ἐπάνω τοῦ ὄρους τῆς
 Δρυανουβαίνης, τὴν καὶ ἐκ' ὀνόματι τιμωμένην τοῦ τιμίου μου προ-
 δρόμου τῆς Νέας Πέτρας, ἔτι τοῖς κοσμικοῖς συνῶν ἐπὶ μᾶλλον συνι-
 στῶν ἦν καὶ προάγων ἐπὶ τὸ βέλτιον. καὶ νῦν δ' ὀπηνίκα κατέστη
 καὶ ἐκ' αὐτοῦ δὴ τοῦ πράγματος καὶ τῶν μαλακῶν ἐκείνων ἱματίων
 καὶ τῶν διαφόρων καὶ ποικίλων σχηματισμῶν ἀντιπεριέθετο τὸ τραχὺ
 τοῦ κατὰ θεὸν βίου τριβάνιον, τῆς θεοφιλοῦς ταύτης ἐργασίας ἀπριε-
 ἔξεχόμενος πάντα λέγειν καὶ πράττειν ἐπὶ τῇ ψυχῇ προσετήσατο,
 οὐδὲν ἕτερον τὴν ἡμετέραν βασιλείαν ἐξαιτησάμενος εἶλετο, ἐπειδήπερ

εἰς τοῦθ' ἦκεν ἐγκαταστάς ἢ ὅπερ τῆ σκόπῃ συνεβάλετο καὶ τῆ
 προτέρῳ τούτῳ τρόπῳ συνήνεγκε. τὸ δὲ τῆς παρακλήσεως, ὡς ἂν δω-
 ρήσῃται αὐτῷ ἡ βασιλεία μου τὴν ἐντὸς τῆς μεγαλοπόλεως Θεσσα-
 λονίκης σεβασμίαν μονὴν τοῦ σωτήρος μου Χριστοῦ τὴν τοῦ Λατό-
 μου μετὰ τῶν παρόντων ταύτη δικαίων καὶ πραγμάτων, ἅπερ εὐρί-
 σκεται κατέχουσα νῦν ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐκτός, διὰ τε χω-
 ραφίων, ἀμπελώνων, μολοστασίων καὶ ἐνοικιακῶν, καὶ ἔχουσι ταύτην
 αἱ διαληφθεῖσαι τούτου δύο μοναὶ εἰς δοχεῖον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς
 τὸ ἐξῆς ἀναφαιρέτως πάντη καὶ ἀναποσπάστως εἰς διηνέκειαν. ἡ γοῦν
 βασιλεία μου χαριζομένη τοῦτο μὲν τῆ προσοῦση τούτῳ πρὸς αὐτὴν
 γνησιότητι καὶ τῆ εὐγενείᾳ τοῦ σώματος, τοῦτο δὲ καὶ τὸ καρτερι-
 κὸν αὐτοῦ καὶ γενναῖον ὑπὲρ τοῦ τῶν Ῥωμαίων γένους ἐν τοῖς περι-
 στατικοῖς τῶν καιρῶν ἀνταμειβομένη, προσέτι γε μὴν δεξιουμένη καὶ
 τὸ τῆς αἰτήσεως εὐλογον ὡς θεοφιλὲς ἀγαθαῖς συμπληρώσει τὴν
 κατὰ τὴν Θεσσαλονικὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τοῦ Σωτήρος μου
 Χριστοῦ τοῦ Λατόμου δωρεῖται τῷ τοιοῦτῳ περιποθῆτε ἀνεπιῶ αὐ-
 τῆς, τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Κομνηνῷ κυρῷ Ἰωάσαφ· τῷ Μαλια-
 σηνῷ, καὶ θεσπίζει καὶ διορίζεται διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου
 λόγου αὐτῆς, ἵνα αἱ διελημμένα τούτου δύο μοναὶ ἔχουσι τὴν τοι-
 αύτην μονὴν ἠνωμένην μετ' αὐτῶν καὶ ἔχουσιν αὐτὴν ὡς δοχεῖον εἰς
 τὸ δηνεκέες ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναποσπάστως, ἀναφαιρέ-
 τως καὶ ἀδαιρέτως μετὰ τῶν ἀρτίως εὐρισκομένων ταύτη δικαίων
 καὶ πραγμάτων καὶ κατεχομένων παρ' αὐτῆς διὰ τε χωραφίων, ἀμ-
 πελώνων, μολοστασίων, ἐνοικιακῶν καὶ τῶν ἑτέρων ἐντὸς καὶ ἐκτός
 τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, καὶ μὴ εὐρίσκωσιν αἱ τοιαῦται μοναὶ
 παρά τινος τῶν ἀπάντων ἐπὶ τούτῳ ὄχλησίν τινα ἢ διασεισὸν ἢ
 ἐμπόδιον, ἀλλ' ἵνα διαμένῃ ἡ δηλωθεῖσα μονὴ τοῦ Σωτήρος μου
 Χριστοῦ τοῦ Λατόμου εἰς δοχεῖον τῶν δηλωθεισῶν τούτου δύο μονῶν
 ἀναπόσπαστος πάντη καὶ ἀναφαιρέτος καὶ ἀδαιρέτος εἰς διηνέκειαν τῆ
 ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου, ὅς δὲ
 αὐτῷ ἐσέεται πρὸς τὸ διαμένειν τὴν τοιαύτην μονὴν ἠνωμένην μετὰ τῶν
 ἄνωτέρῳ διελημμένων δύο τούτου μονῶν, ὡς περ τι φρούριον ἀσφαλεστά-
 τῳ ἀπειργὸν πάντη τὸν βουλευθησόμενον ἀνατροπὴν τινα ποιῆσαι κατὰ
 τῶν διωρισμένων καὶ τεθεσπισμένων τῆ βασιλείᾳ μου ἐπὶ τῆ τοι-
 αύτῃ μονῇ καὶ διακωλῶον ἅπαν ὄχληρὸν καὶ ἐπηρεαστικόν. ἔτι ἐπι-

κυροὶ ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς
 καὶ τοῦς προγεγονότας τῷ τοιοῦτῳ περιποθῆτω ἀνεπιῶ αὐτῆς, τῷ
 τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Κομνηνῶ κορῷ Ἰωάνσῳ τῷ Μαλιασηνῷ χρυ-
 σοβουλλίους λόγους τῆς βασιλείας μου κατὰ πᾶσαν αὐτῶν τὴν περι-
 ληψιν, ἄνευ μέντοι τῆς μίας τῶν διαληφθεισῶν μονῶν, δηλαδή τῆς
 διακειμένης ἐπάνω τοῦ ὄρους τῆς Δρυανουβαίνης τῆς τοῦ τιμίου μου
 Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας· ἐπειδὴ γὰρ ἡ τοιαύτη μονή, γυναικεία
 οὖσα τὸ πρότερον, θελήσει τοῦ τοιοῦτου περιποθῆτου ἀνεπιῶ τῆς
 βασιλείας μου, Κομνηνοῦ κυροῦ Ἰωάνσῳ τοῦ Μαλιασηνοῦ, καὶ αὐτῆς
 δὲ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς περιποθῆτου ἀνεπιῶς τῆς βασιλείας μου,
 τῆς τιμιωτάτης μοναχῆς κορᾶς Ἀνθοῦσης Μαλιασηνῆς τῆς Παλαιο-
 λογίνης, ἧς καὶ τὴν τοιαύτην μονὴν ἐκ βάθρων ἀνήγειρε καὶ συνέ-
 στησεν, ἀποκατέστη νῦν εἰς ἀνδρῶν μονήν, ὀφείλει ἔχειν τὸ στέργον
 καὶ ἐπὶ τοῦτῳ καὶ βέβαιον, καθὼς ἀμφότεροι διετάξαντο. ἐπεὶ δὲ
 ἀνέφερον καὶ ὅτι ἡ εἰς τὴν Χάρμαιναν διακειμένη μονὴ τῆς ὑπερά-
 γνου μου θεομήτορος τῆς Παναγίας ἀνετέθη εἰς μετόχιον παρὰ τοῦ
 ἱερομονάχου Θεοδοσίου δι' ἐγγράφου αὐτοῦ παραδόσεως, τοῦ καὶ συ-
 στησαμένου ταύτην πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου
 θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως μετὰ τῶν
 προσόντων ταύτη δικαίων καὶ πραγμάτων καὶ κατεχομένων παρ' αὐ-
 τῆς μέχρι τοῦ νῦν, ὀφείλει ἔχειν καὶ τοῦτο οὕτως καὶ διαμένειν ἀνα-
 ποσπάστως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς μετόχιον τῆς διαληφθείσης σεβα-
 σμίας μονῆς. αἱ δὲ δηλωθεῖσαι δύο τοῦτου μοναί, ἧς τε τῆς ὑπερά-
 γνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως καὶ
 ἡ τοῦ τιμίου μου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας αἱ καὶ γονικῶθεν τοῦτοις
 διαφέρουσαι οὐκ ὀφείλουσιν ἑτέρα τῆς ἑτέρας κατεξανίστασθαι, ἀλλὰ
 διατηρεῖσθαι ἐκάστη κατὰ πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς κερλοῖς μοναστηρίοις
 φυλασσομένην τάξιν τε καὶ κατάστασιν καὶ κατέχειν τὰ προσαρμό-
 σαντα ἐκάστη ἀνά μέρος κτήματά τε καὶ μετόχια καὶ μηδέποτε πει-
 ραθῆναι τὴν ἑτέραν ὑπαγαγεῖν εἰς μετόχιον καὶ ποιῆσαι ὅφ' ἑαυτὴν,
 ἀλλὰ διαμένειν ἀνά μέρος καὶ καθ' αὐτάς, καθὼς οὗτοι καθ' αὐτῶν
 κήτορες καὶ διεσκέψαντο καὶ διετάξαντο. ὀφείλει δὲ καὶ ὁ οὐδὲς αὐτῶν,
 ὁ οἰκεῖος τῇ βασιλείᾳ μου Κομνηνὸς κῆρ Ἰωάννης Παλαιολόγος ὁ Μα-
 λιασηνὸς μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν εἶναι τε καὶ λογίζεσθαι. . .

Reliqua desunt, folio exscoisso.

IV. Sine anno.

Imperator Michael Palaeologus confirmat monasterio Prodromi liberam possessionem camporum, quos emerat.

† Τοῦ αὐτοῦ θεοστεφοῦς βασιλέως πρόσταγμα τὸ α'.

ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου τιμωμένου Προδρόμου ἐνασκούμεναι μοναχῶν τῇ ἀνεγερθείσῃ ἐκ βάθρων παρὰ τε τοῦ οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου, Κομνηνὸς κϋρ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, καὶ τῆς ἀνεψιάς τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς κυρᾶς Ἄννης Παλαιολογίνης τῆς Μαλιασηνῆς, τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῇ ἐπιλεγομένῃ Νέᾳ Πέτρᾳ ἐδεήθησαν τῆς βασιλείας μου ὄρισμόν ταύτης τυχεῖν διοριζομένου, μὴ εὐρίσκων παρὰ τινος τῆν τοιαύτην μονὴν τὴν οἰανδήτινα καταδυναστεῖαν ἢ ὄχλησιν ἢ ἀρπαγμὸν ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀγορασίας περιελθούσι ταύτῃ ἀμπελλοῖς καὶ χωραφίαις, ἀλλὰ κατέχειν αὐτὰ καὶ νέμεσθαι ἀκαταδυναστεύτως κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν τε προσόντων αὐτῇ πρατηρίων ἐγγράφων καὶ τοῦ ἐπὶ τούτοις γεγονότος ταύτῃ πατριαρχικοῦ ὑπομνήματος, ἢ βασιλεία μου τῆς τούτων δεήσεως ἐπακούσασα τὸν παρόντα αὐτῆς ὄρισμόν ἐπορέγει τῇ τοιαύτῃ τοῦ τιμίου Προδρόμου μονῇ, δι' οὗ καὶ διορίζεται, ὡς ἂν μὴ εὐρίσκη αὐτῇ παρὰ τινος τὴν οἰανδήτινα καταδυναστεῖαν ἢ ὄχλησιν ἢ ἀρπαγμὸν ἐπὶ τινὶ τῶν ἐξ ἀγορασίας περιελθόντων ταύτῃ χωραφίων καὶ ἀμπελλίων, ἀλλὰ κατέχη ταῦτα καὶ νέμηται ἐλευθέρως πάντῃ καὶ ἀνενοχλήτως κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν τε προσόντων πρατηρίων ἐγγράφων καὶ τοῦ ἐπὶ τούτοις γεγονότος ταύτῃ πατριαρχικοῦ ὑπομνήματος τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρουσίας προτάξεως τῆς βασιλείας μου τῆς καὶ δι' ἀσφάλειαν ὀφειλοῦσης προσεῖναι τῇ τοιαύτῃ μονῇ.

V. Sine anno.

Imperator Michael Palaeologus confirmat monasterio Novae Petrae possessionem praediorum Portareas et Palireopati.

Τοῦ αὐτοῦ θεοστεφοῦς βασιλέως πρόσταγμα τὸ β'.

† Ἐπεὶ ὁ οἰκεῖος τῇ βασιλείᾳ μου, Κομνηνὸς κϋρ Νικόλαος ὁ

Μαλιασηνός, ἐδεήθη τῆς βασιλείας μου ὀρισμοῦ ταύτης τυχεῖν τὴν ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἀρσανούβεως διακειμένην σεβασμίαν πατριαρχικὴν γοναικίαν μονὴν τὴν ἐκ βράθρων ἀνεγερθεῖσαν παρὰ τῆς ἀνεψίας τῆς βασιλείας μου, Κομνηνῆς κυρᾶς Ἄννης Παλαιολογίνης, τῆς συζύγου αὐτοῦ, τὴν καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου τιμωμένην Προδρόμου καὶ Νέαν Πέτραν ἐπικεκλημένην, διοριζομένου, διατηρεῖσθαι τὴν τοιαύτην μονὴν ἀδιάσειστόν τε καὶ ἀνενόχλητον ἐπὶ τε τοῖς προσοδαὶ ταύτῃ δυοῖ μετοχίαις αὐτῆς τοῖς ἀνδρομένοις ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπερενδόξου μου τε θεομήτορος τῷ τῆς Πορταρέας ἐπιλεγομένῳ καὶ τῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῷ ἐπικεκλημένῳ τοῦ Παλιρεοπάτου μετὰ καὶ τῆς ἀνεκαθεν νομῆς αὐτῶν καὶ διακρατήσεως καὶ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ἀκινήτοις ταύτης, ἤγουν ἀμπελίαις, χωράφιοις καὶ ἄλλοις δικαίοις αὐτῆς κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῇ ἐγγράφων δικαιωμάτων τῶν τε ἀρχιερατικῶν ἐκδοτηρίων γραμμάτων τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Δημητριάδος καὶ τοῦ ἐπὶ τούτοις γεγονότος πατριαρχικοῦ ὑπομνήματος, καὶ μὴ εὑρίσκειν παρὰ τινος τὸν τυχόντα διασεισμόν ἢ τὴν οἰανδήποτε ὄχλησιν ἐπ' αὐτοῖς, ἢ βασιλεία μου, τῆς τούτου δεήσεως ἐπακούσασα, τὸν παρόντα ὀρισμὸν αὐτῆς ἐπορέγει τῇ τοιαύτῃ μονῇ, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀμετάτρεπτον τὰ προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐγγράφα δικαιώματα, τὰ τε ἀρχιερατικὰ δικαιωτήρια γράμματα τοῦ δηλωθέντος θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Δημητριάδος καὶ τὸ ἐπὶ τούτοις γεγονός πατριαρχικὸν ὑπόμνημα, ὥστε κατέχεσθαι παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς τὰ διαληφθέντα δύο ταύτης μετόχια μετὰ καὶ τῆς ἀνεκαθεν νομῆς αὐτῶν καὶ διακρατήσεως, τὰ τε ἀμπελία καὶ χωράφια ταύτης καὶ τὰ ἄλλοια αὐτῆς δίκαια ἐλευθέρως πάντη, ἀνενοχλήτως τε καὶ ἀναποσπάστως κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν τοιούτων δικαιωμάτων αὐτῆς καὶ μὴ εὑρίσκειν ταύτην παρὰ τινος τὸν τυχόντα διασεισμόν ἢ τὴν οἰανδήποτε ὄχλησιν ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ διατηρεῖσθαι ἀδιάσειστόν τε καὶ ἀνενόχλητον τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρουσίας προστάξεως τῆς βασιλείας μου τῆς καὶ ὀφειλοῦσης προσεῖναι τῇ τοιαύτῃ μονῇ δι' ἀσφάλειαν †.

Pasini p. 332.

VI. Sine apud.

Despota Ioannes Comnenus Palaeologus reddit monasterio Macrinitiesae vicum Capraenam donatque ei scaphas in lacu S. Stephani.

Αργυρόβουλλον τοῦ δεσπότη τοῦ κυροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοῦ θεοσεφοῦς βασιλέως.

Initium deest, parte superiore folii abscissa.

εἰς ἀξι . . . . .

καὶ προσοχῆς τὰ σάφρα τῶ[ν] . . . πτόρθων καρφολογῶν καὶ π[αρα]-
σκευάζων τούτους εἰς πλειό[να] τὴν ἐπίδοσιν παρεκτείνεσθαι . . . μῆ-
πως τῆς σαθρότητος διαδοθείσης εἰς τὴν ἐνοῦσαν τοῦτοις φύσιν τὴν
ἐγκυμον καὶ ταύτη λύμη . . . . .

θεν . . . . .

. . . . . εἰς πλειόστης, ἀ . . . . . ν ἐπιμελείας τε καὶ
τῆς προσοχῆς ὅσον εἰκός τῆς σαθρότητος . . ὅτο καθαρειύσαντες εἰς
πλειόνα τὴν ἐπίδοσιν παρασκευάσομεν παρεκτείνεσθαι ὡς τυγχάνει
τοῦτο, διὸ θεοφιλὲς καὶ θεάρεστον καὶ τοῖς εἰς τοῦτο ἐξηρητημένοις
σεβασμίοις ἀνδράσι πολὺ κεκτημένοις τὸ τῆς ἀρετῆς ἀναβάσιμον καὶ
παρὰ τοῦτο τῷ θεῷ πλησιάζουσιν, ὡς βίος ἢ περὶ θεοῦ φαντασία
καὶ τὸ τῆς θεωρίας ὑψηλὸν καὶ μετέωρον καὶ τὸ μὴ προσκολλᾶσθαι
διὰ τῆς πράξεως τοῖς κοσμικοῖς τυρβασμοῖς τουτοισὶν οἰκείον καὶ
ἀναπαύσιμον· εἰ γὰρ ἔν τινι τῶν προσκαίρων κοπιῶμεν καὶ νήφομεν,
ἐξ οὗ οὐδὲν ἡμῶν ἐγγίνεται ὄφελος εἰς ψυχὴν, ὅσον ἀνήκει ἡμῖν
ἐκείνῳ κοπιᾶν καὶ κατὰ τὸν εἰπόντα χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν
βάσει ἐγρηγορέναι, δι' οὗ ἀποταμιεύεται καὶ ὁ μισθὸς ἐν οὐρανοῖς
κολλαπλάσιος. ἀλλ' εἰς εἰ ταῦτα τῷ παρόντι προσιμῶ προκατεβλή-
θησαν, προῖων ὁ λόγος δηλώσει τοῖς ἀφεξῆς. ἢ κατὰ τὸ ὄρος τοῦ Δρόγ-
γου τὸ ἐν τῇ Δημητριάδι διακειμένη σεβασμία μονὴ καὶ εἰς ὄνομα τιμω-
μένη τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος Ὁθείας τῆς Ἐπισκέψεως, ἐπιτε-
κλημένη δὲ τοπικῶς Μακρινίτισσα, ἢ παρὰ τοῦ Μαλιασηνοῦ ἐκείνου
κῆρ Κωνσταντίνου τοῦ Κομνηνοῦ ἀνεγερθεῖσα ἐκ βάθρων αὐτῶν ἐφ-
θάσε μὲν ἐπὶ χρόνοις μακροῖς δεσπόζειν καὶ κυριεύειν τὸ ἅπαρ προσ-
κυρωθὲν αὐτῇ χωρίον τὴν Κάπραιναν τὸ εἰς ποσότητα περισταμέ-
νον ὑπερπόρων πενήκοντα, εἶτα δ' ἐπέπερ οὐδὲν τοῖς βιωτικοῖς τογχα-

νει πράγμασι σταθῆρόν, ἀλλ' οἶδε χρόνος μακρὸς κατ' ἄλλον σοφὸν
 κρύπτειν μὲν τὰ φανέντα καὶ τὰ ἄδηλα φανεροῦν, οὐδὲ τοῦτου ὁ παν-
 δαμάτωρ χρόνος ἔσχε φεῖδω, ἀλλὰ κατηνάλωσε καὶ μετήμειψε τὰ
 τοῦ πράγματος. ἐστερήθη τοίνυν τοῦ κτήματος ἢ μονῆ οὐκ ἀπὸ λόγου
 δικαίου, οὐδ' εὐλόγου τρόπου, ἀλλ' ἢ μάλλον ἐξ ἀδικίας ἢ τὸ πλεον
 εἰπεῖν Ἰεροσυλίας τυραννικῆς, καὶ πολλοῖς ἐδίδδοτο φιλοτιμῆμα· τί τὸ
 ἐντεῦθεν; ἐστενοῦντ' τὰ τῆς μονῆς καὶ ἦν ἐντεῦθεν εἶχε παραμυθίας
 ἐλπίδα τὰ ἱερὸν καταγώγιον, δι' ἧς ἐπλούτου οἱ θεοφιλεῖς ἄνδρες,
 τὸ ἀπερίσπαστον συνέβαινε ἀπολέσαι μικροῦ, καὶ εἶχεν ἂν οὕτω πως
 περιφρονηθῆναι ὁ ἱερὸς λειμὼν καὶ ὀφθῆσθαι ἀτημέλητος εἰς ὃν
 πρόβατα λογικῶς ἀναπαύονται εἰς τόπον γλόης κατασκηνοῦμενα πολι-
 τείας μοναδικῆς καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως θεωρίας καὶ πράξεως
 ἐκτρεφόμενα, εἰ μὴ προμηθεῖα τῇ κρείττονι τὸ διηρημένον ἀπὸ σχοι-
 νίσματος τοῦ ῥωμαϊκοῦ συνήφθη καὶ συνηνώθη καὶ ὑπὸ χεῖρα ὤφθη
 τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος. τοίνυν καὶ τῶν πραγμά-
 των προχωροῦντων καλῶς καὶ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου μου αὐθέντου
 καὶ βασιλέως δι' ἐφέσεως ἔχοντος τῆς πολλῆς πρὸ πάντων καὶ ὑπὲρ
 πάντα ἔργον τοῦτο τὸ θεοφιλὲς παρεκτείνεσθαι τὸ τὸ ἐδραῖον πλου-
 τεῖν τὰ ἅπασι ἀφιερωθέντα ὡς ὅσια τῷ θεῷ, συντρέχει πρὸς τοῦτο
 καὶ ἡ βασιλεία μου τῇ ἐρέσει καὶ τῷ σκοπῷ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου
 μου αὐτοκράτορος, καὶ τὸ ἐλάττωμα ἀνιστά, ἐπανάγει καὶ τὸ ὑπέ-
 ρημα ὑποβάθραν δ' οἶόν τινα καὶ θέμεθλον ἀρραγές καὶ τὴν παροῦ-
 σαν ἀργυροβούλλιόν μου γραφὴν διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ κραταιοῦ
 καὶ ἁγίου μου αὐθέντος καὶ βασιλέως τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐπιδίδωμι,
 δι' ἧς καὶ παρακελεύομαι, ἀναποσπάστως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ
 ἔξῃς καὶ ἀναφαιρέτως κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὴν ῥηθείσαν μονὴν
 τὸ διαληφθὲν χωρίον τὴν Κάπραιναν καὶ τὰ προσόντα τούτῳ πάντα
 δίκαια καὶ προνόμια καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν πᾶσαν ἀκολοβώτως ἀποφέρε-
 σθαι πρόσοδον, ὡς ὀφείλον εἶναι ἀπὸ γε τοῦ νῦν ἀνώτερον καὶ πάσης
 ὀχλήσεως ὑπερκείμενον, ἀκαταζήτητόν τε ἀπὸ πάντων τῶν δημοσια-
 κῶν ζητημάτων καὶ κεφαλαίων, ἐξ ὧν καὶ τινα ῥηθήσονται κεφαλαιω-
 δῶς, ἤγουν ἀγγαρίας, παραγγαρίας, ζημίας, φωμοζημίας, βασιλικῆς
 καταθέσεως, συνδοσίας πλωτῶν καὶ ἐτέρας πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας
 καὶ δημοσιακῆς συζητήσεως νῦν τε ἐνεργουμένης καὶ ἐσούσης ἐπι-
 νοηθητομένης, ὡς ἐντεῖθεν καὶ τοὺς ἐν τῇ μονῇ ἀνασκουμένους ἄν-

δρας ἀνενοχλησίας τῆς περὶ τούτου ἐπαπολαύσαντας καθαρώτερον ὑπέρευχονται τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος. ἔξει τοίνυν ἡ μονὴ τὸ ῥηθὲν χωρίον κατὰ ἀναφαίρετον κυριότητα καὶ δεσποτεῖαν ἀπαρασάλευτον, καθὼς ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς βασιλείας μου ἀργυροβουλλίᾳ γραφῇ περιεληπταὶ τῇ ταύτῃ ἐπιχορηγούσῃ ἔχειν εἰς τοῦτο τὸ ἔμπεδον καὶ ἀμετακίνητον ἐφ' ᾧ καὶ οὐδεὶς ἀπὸ τῶν κατὰ καιροὺς κεφαλατικουσόντων, δουκεόντων, ἐνεργητῶν φορολόγων, ἀπαιτητῶν καὶ ἐτέρων τῶν εὐ τε καὶ ὡς ἐτέρως τὴν οἴανουσιν δουλείαν βασιλικὴν περιεζωσμένων δημοσιολατρῶν ὀφείλει ἐπαγαγεῖν τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῆϊ μονῇ τὸν τοχόντα ἐπηρεασμὸν ἕνεκα τῆς ἀναποσπάστου κατοχῆς καὶ τῆς ἀμτασαλεύτου νομῆς τοῦ τοιοῦτου χωρίου, ἀλλ' ὀφείλει κατέχειν τοῦτο πάντῃ ἀδιαιρέτως καὶ ἀζημίως, καθὼς ἀνωτέρω προσθέμεθα τε καὶ κατησφαλισάμεθα. ἐπεὶ δὲ προπαρεκελευσάμεν, ἵνα κατέχῃ ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ κατὰ τὴν λίμνην τὴν εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον σανδάλια δύο μετὰ τῶν ἀλιέων αὐτῶν, ἦγουν τοὺς παῖδας τοῦ Μαλογένῃ μετὰ τοῦ μονοξύλου αὐτῶν καὶ τὸν γαμβρὸν τοῦ Κακούσου Κωνσταντίνου καὶ τὸν Καλοειδᾶν μετὰ τοῦ μονοξύλου αὐτῶν, ὡς εἶναι καὶ τοῦτο τοῖς μοναχοῖς πρὸς ζωαρκείας ἐπίδοσιν, καὶ τοῦτο περιληφθήσεσθαι ἄξιον τῇ παρουσίᾳ ἀργυροβουλλίᾳ γραφῇ μου, ἵνα καὶ τὸ πάγιον ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀνόκοπτον πρὸς ἀφαίρεσιν καιρικὴν πλουτώσιν οἱ μοναχοί, τοίνυν καὶ οὐκ ἀφαιρηθήσεται πώποτε τὰ τοιαῦτα δύο σανδάλια τῆς μονῆς, οὔτε μὴν ἐλατιωθήσονται ἢ παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐφισταμένων πακτωναρίων εἰς τὴν τοιαύτην λίμνην ἐλκουσθήσονται τὰ τοιαῦτα μονόξυλα ἢ εἰς βάρος τινὸς δόσεως δημοσιακῆς δουλείας οἰκείας τῶν πακτωναρίων, οὔτε μὴν εἰς ἀγγαρείαν δουλείας ἀναγκασθήσονται, εἴτε μὴν βιασθήσονται, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἐξουσίαν καὶ κυριότητα, ἐπ' ἀδείας ἔξει ἡ σεβασμῆϊ μονῇ μόνη τῇ ἐμφανεῖα τῆς παρουσίας ἀργυροβουλλίου γραφῆς μου τῆς ὀφειλοῦσης ἔχειν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοισι κτήμασι τῆς . . .

Reliqua desunt, folio exscisso.

VII. 6754—1246, mense maio, ind. IV.

*Despota Michaël Ducas donat Constantino Maliaseno monasterium
Hilarionis in Almyro.*

Χρυσοβούλλιος Τραφή τοῦ δεσπότη τοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Δούκα, ἥτις ἐγγράφει ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν χώραν τοῦ Ἀλμυροῦ μονῇ τῇ τοῦ κυροῦ Τλαρίωνος, ἥτις ἐτάχθη παρὰ τῶν κτητόρων εἰς μετόχιον τῆς Μακρινισίας καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως.

Initium deest, folio e codice excisso.

Epigraphen habes in indice codicis. Uncis inclusa spectant ad historiam Maliasenorum.

[ἐπεὶ δὲ πολλάκις αἱ καιρικαὶ περιπέτειαί σφοδρότερον κινήσεισαι οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένειν συγχωροῦσι τὰ πράγματα, τοῖς δὲ καθιστηκόσιν ἀνατροπὴν τινα προξενοῦσι καὶ σύγχυσιν καὶ τὰ τῆς τάξεως εἰς ἀταξίαν μεθιστώσι καὶ κίνησιν ἄλογον, ἣν ὅτε καὶ ἡ προκαθημένη τῶν ἄλλων ἀπασῶν πόλεων ἡ Κωνσταντινούπολις ἡ περιώνυμος τὸν οἰκεῖον εἶχε κόσμον, τὴν βασιλείαν ἀρχὴν δηλαδὴ, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκείας τάξεώς τε καὶ καταστάσεως ἦν, καὶ σεμνονομένη ταύτη καὶ ταῖς οἰκείαις ἄλλαις λαμπρότησιν ἀπανταχοῦ σχεδὸν ὑπῆρχε κρατεῖν καὶ τῷ τῆς δόξης ταύτης μεγαλείῳ πάντας ἔλκειν εἰς ἑαυτήν. ἐπεὶ δὲ περιεβλεψίως τὴν δόξαν αὐτῆς κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ πάντα κινῶν ὁπότε καὶ ὅπως βούλεται, καὶ οἱ κρατοῦντες ταύτης ἐξώσθησαν ἔξω που περιπλανώμενοι καὶ περιφερόμενοι, κατεμερίσθη μὲν ἄλλος ἄλλαχού, καὶ τόπον ἕκαστος ἔσχεν, ὃν ἡρετίσατο· εἰαὶ δ' οἵτινες αὐτῶν οὐδὲ προσέχον διὰ τέλους τὸν τῆς ὑποταγῆς φυλάξαι νόμον πρὸς τοὺς ἡδὴ κρατοῦντας καὶ στέργειν ὡς εἶκος τὰ παρ' αὐτῶν νομιζόμενα, ἀλλ' ἐκείθεν ἀπορραγέντες καθ' ἑαυτοὺς ὥσπερ ἐγένοντο καὶ τόπων ἐκράτησαν διὰ τὸ τῆς ἀρχῆς ὡς ἂν τις καλέσειεν σεσαλευμένον εἶτι καὶ ἀνυπόστατον, ἐντεῦθεν ὑπὸ τούτους ἐγγόνευσαν οὐκ ὀλίγοι καὶ τῶν ἐπὶ εὐγενείᾳ σεμνονομένων καὶ τοῖς ἐκ γένους ἀξιώμασι, μεθ' ὧν καὶ οἱ τοῦ ἀνδρός τοῦδε πατέρας, ὁ Κομνηνὸς ἐκεῖνος κύριος Κωνσταντίνος ὁ Μαλιασηνός, γαμβρός ὢν ἐπὶ αὐταδέλφῃ πρώτῃ κυρᾷ Μαρῖᾳ Κομνηνῇ τῇ Ἀγγελίνῃ τοῦ δεσπότη τοῦ ἐκείνου Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Δούκα, ὃς ἔκ τε τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τῶν ἐξ ἐπιγαμβρίας τὰ